

Joutsan koulujen oppilasennusteet 1995-2002

<u>koulu</u>	<u>95-96</u>	<u>96-97</u>	<u>97-98</u>	<u>98-99</u>	<u>99-00</u>	<u>00-01</u>	<u>01-02</u>
Angesselkä	26	30	36	32	27	28	28
kirkonkylä	220	225	206	202	191	192	199
Marjotaipale	16	12	10	12	13	11	*)
Mieskonmäki	24	20	21	20	20	24	22
Pappinen	25	22	23	19	19	14	14
Pynnölä	24	22	22	20	17	15	15

Taulukko perustuu kouluverkkosuunnitelman yhteydessä kunnahallitukselle annettuihin liitteisiin. Marjotaipaleen koulun osalta ei liitteissä oltu laskettu ennustetta vuodelle 2001-2002. Kuluvan lukuvuoden luvussa on Marjotaipaleen koululle lisätty yksi esikoululainen. Suonteentakasten kylätoimikunta on pitänyt tässä ennusteessa olevia lukuja Marjotaipaleen osalta liian pieninä.

TS 8/2-96

Lukiolaisilta kysyttiin uuden kirjaston ja liikuntasalin tarpeellisuudesta Joutsassa:

Enemmistö joutsalaisnuorista vastustaa molempia

Joutsassa on ollut viime aikoina runsaasti keskustelua uuden kirjaston rakentamisesta. Myös urheiluhallin rakentamisesta on ollut puhetta. Molempia hankkeita ollaan puolusteltu sillä, että nuoret tarvitsevat näitä tiloja. Joutsan lukiossa tehty kysely asettaa puolustuspuheet uuteen valoon. Joutsalaiset nuoret nimittäin vastustavat molempien hankkeiden toteuttamista.

Pari viikkoa sitten tekemääni Gallup-kyselyyn osallistui 159 henkilöä: 99 Joutsasta, 10 Luhangasta, 16 Leivonmäeltä, 31 Hartolasta, kaksi Hirvensalmelta ja yksi Kangasniemeltä.

Kyselylomake sisälsi yhdeksän kysymystä. Kolme niistä oli muita keskeisempiä. Ensimmäiseksi kysyin: pitäisikö Joutsaan rakentaa uusi kirjasto. Toinen kysymykseni koski urheiluhallin rakentamista ja

kolmannessa kysymyksessä kysyin vastaajan mielipidettä Joutsan nykyisistä harrastusmahdollisuuksista ja liikuntatiloista. Muut kysymykset koskivat vastaajan sukupuolta, opetusryhmää ja kotipaikkakuntaa.

Uutta kirjastoa vastustetaan

Reilu enemmistö lukiolaisista pitää uuden kirjaston rakentamista tarpeettomana. 159:stä vastaajasta 51 kannattaa ja 101 vastustaa kirjaston rakentamista. Seitsemän vastaajaa ei ilmaise kantaansa. Prosentteiksi muutettuina kannattajia on 32,08 % ja vastustajia 63,52 % ja kantaansa ei sano 4,40 % vastaajista.

Joutsalaisista nuorista 35 kannattaa ja 61 vastustaa kirjaston rakentamista. Prosentteina kannattajia on 35,35 %, vastustajia 61,62 % ja 3,03 % prosenttia vastaajista ei kerro kantaansa asiassa.

Joutsalaisnuorten mielipiteitä

KIRJASTO:
kyllä 35,35 %
ei 61,62 %

LIIKUNTASALI:
kyllä 46,46 %
ei 51,52 %

NYKYISET
HARRASTUS-
MAHDOLLISUUDET:
hyvät 56,57 %
huonot 38,38 %

Luhangassa tulos on lähes samanlainen kuin Joutsassa. Siellä 30 % kannattaa ja 60 % vastustaa uuden kirjaston rakentamista Joutsaan. 10 % luhankalaisista ei kerro kantaansa.

Leivonmäellä uutta kirjastoa kannattaa 31,25 % ja vastustaa 62,50 %. 6,25 % jättää mielipiteensä omaksi salaisuudekseen.

Hartolalaisista nuorista 25,81 % kannattaa uuden kirjaston rakentamista. Vastustajia löytyy 67,74 % ja kantaansa ei kerro 6,45 % prosenttia vastaajista.

Kangasniemeltä ja Hirvensalmelta löytyy vain kirjastohankkeen vastustajia. Tosin vastaajiakaan ei ollut kuin kolme, joten se ei välttämättä ole mikään ihme. Myös Luhangan, Leivonmäen ja Hartolan tuloksissa on huomioitava vastaajien lukumäärä. Merkittävää on kuitenkin se, että joka kunnan oppilaiden enemmistö vastustaa uuden kirjaston rakentamista Joutsaan.

Joutsalaiset urheilusalia vastaan

Toinen kysymyksen koski siis urheiluhallia. Tulokset näyttivät sen, että sitä kannatetaan lukiolaisten parissa enemmän kuin kirjastoa.

159 vastaajasta 79 kannattaa ja 73 vastustaa urheiluhallin rakentamista. "Nukkuvien puolueeseen" kuuluu tässäkin kysymyksessä seitsemän vastaajaa. Jos luvut muute-

taan prosenteiksi, kannattajia on 49,69 % ja vastustajia 45,91 % ja kantaansa ei ilmaise 4,40 % vastaajista.

Joutsalaisten nuorten enemmistö vastustaa myös urheiluhallin rakentamista. Ero on kuitenkin pienentynyt selvästi, jos tilannetta vertaa joutsalaisten nuorten kantaan kirjaston rakentamisesta.

99:stä joutsalaisesta vastaajasta 46 kannattaa ja 51 vastustaa urheiluhallin rakentamista. Kaksi joutsalaisnuorta ei kerro kantaansa. Prosentteissa katsottuna kannattajia on 46,46 %, vastustajia 51,52 % ja kantaansa ei kerro 2,02 % vastaajista.

Luhangassa urheiluhallia kannattaa viisi oppilasta. Vastustajia on neljä ja yksi ei kerro kantaansa. Leivonmäen kuudestatoista vastaajasta yhdeksän eli 56,25 % kannattaa urheiluhallin rakentamista. Neljä oppilasta vastustaa ja kolme ei ota asiaan kantaa.

Leivonmäen tapaan kuningaskunnassakin kannatetaan urheiluhallin rakentamista. 54,84 % eli 17 vastaajaa kannattaa rakentamista. 13 hartolalaista eli 41,94 % vastustaa ja yksi ei kerro kantaansa.

Kangasniemellä urheiluhallin kannatus on täydellinen ja Hirvensalmellakin 50 %, mutta nyt pitää taas ottaa huomioon vastaajien vähäinen määrä.

Tässä tuloksessa silmiinpistävää oli se, että vain joutsalaisten nuorten enemmistö vastusti hanketta.

Enemmistön mielestä mahdollisuudet hyvät

Tutkimuksen kolmannessa kysymyksessä kysyttiin vastaajan mielipidettä Joutsan nykyisistä liikuntatiloista ja harrastusmahdollisuuksista.

Jos tarkasteluun otetaan kaikki 159 vastaajaa niin 77:n mielestä Joutsan liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat hyvät. Prosentteiksi muutettuna luku on 45,29 %.

55 vastaajaa on sitä mieltä, että tilat ja mahdollisuudet ovat huonot. Tähän joukkoon on laskettu myös mukaan ne vastaukset, joissa luki, että liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat todella surkeat. Kantansa tässä kysymyksessä jätti kertomatta peräti 27 vastaajaa. Prosentteissa se on 15,88 %.

Viipaloidaanpa vastausta jälleen hieman tarkemmin: 56,57 % prosenttia joutsalaisista nuorista on sitä mieltä, että paikalliset liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat hyvät Joutsan kokoisella paikkakunnalla. 38,38 % on puolestaan sitä mieltä, että uusi sali/halli on tarpeellinen, koska mahdollisuudet ovat nykyään huonot. Viisi joutsalaisnuorta ei kommentoi asiaa.

Neljä luhankalaisista on sitä mieltä, että Joutsassa on hyvät liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet. Yhtä moni tosin on sitä mieltä, että ne ovat huonot. Kaksi luhankalaisia pitää tiedot salaisuutena.

Leivonmäkeläisistä nuorista joka neljännen mielestä tilat ja mahdollisuudet ovat hyvät. Kaksi vastaajaa ja prosentteissa 12,50 %:lla on asiasta vastakkainen mielipide. Ennätykselliset 62,50 % ei kerro kantaansa. Syynä oli se, että moni leivonmäkeläinen tunnusti rehellisesti, ettei tiedä mahdollisuuksista ja

liikuntatiloista tarpeeksi.

Hartolalaisista 35,48 % piti mahdollisuuksia ja tiloja hyvinä. Lähes yhtä moni eli 32,26 % piti niitä huonoina. Kantansa jätti kertomatta kymmenen vastaajaa.

Yhden kangasniemeläisen vastaajan mielestä liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat huonot. Sitä vastoin kahden hirvensalmelaisen mielestä ne ovat tarpeeksi hyvät heidän käyttöönsä.

Yhteenvetona tästä kysymyksestä voisi todeta sen, että yllättävän moni on tyytyväinen nykyiseen tilanteeseen. Ainoa seikka, josta oikeastaan yleisesti valitettiin oli se, että salivuoroja on vaikea saada, kun ne menevät lähes tyystin paikallisten seurojen käyttöön. Summa summarum: uusi halli saattaisi olla tarpeen, tai sitten pitäisi tehdä, jotta muuta tilanteen parantamiseksi.

Pojat tyttöjä kirjastomyönteisempiä

Pojat kannattavat kirjastoa tyttöjä enemmän. Näin todellakin on,

vaikka sitä ei ihan heti uskoisikaan. Kun verrataan tyttöjen ja poikien vastauksia keskenään. Vaikka poikia on lukiossa tutkimuksen mukaan 28 vähemmän kuin tyttöjä, niin on kyllä ihme, että pojat kannattavat prosentuaalisesti enemmän kirjastoa kuin tytöt.

94 työstä kirjastoa kannattaa 26. Kaikista lukion tytöistä siis vain 27,66 % kannattaa kirjaston rakentamista. 69,15 % tytöistä vastustaa sen rakentamista ja 3,19 pitää suunns. supussa.

34,85 % pojista kannattaa kirjaston rakentamista. Käytännössä se merkitsee sitä, että 66 pojasta 23 kannattaa kirjaston rakentamista. Kirjastoa vastustaa 60,61 % pojista ja 4,55 % on asiasta vaiti. Tulos on aika yllättävä, sillä yleensä tyttöjä pidetään henkilöinä, jotka suosivat kirjastoa enemmän kuin pojat.

Urheiluhallikysymyksessä kaikista lukion tytöistä tasan 40 % kannattaa hallin rakentamista. Vastustajia on 51,43 % ja kantaansa ei kerro 8,57 % vastaajista. Pojista urheiluhallin rakentamista kannattaa 63,64 %. Joka kolmas poika vastustaa rakentamista ja 3,03 % ei ota asiaan kantaa.

Pojat tyttöjä tyytyväisempiä tiloihin

58,51 % tytöistä on sitä mieltä, että nykyiset liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat huonot. Asiasta päinvastaista mieltä on 28,72 % kaikista tytöistä. 12,77 % ei sano asiasta kantaansa.

Samaan kysymykseen vastanneista pojista 42,42 % on sitä mieltä, että liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat huonot. 37,88 %:lle ne kelpaavat nykyisessä muodossaan. 19,70 % ei kommentoi asiaa.

Tämän kysymyksen tulos sukupuolten välillä oli ainakin henkilökohtaisen mielipiteen mukaan odotettu, sillä lukion tytöt käyttävät käsitäkseni mukaan tiloja poikia enemmän myös vapaa-aikanaan.

"Verratkaa muihin kirjastoihin"

Joutsan kirjastonjohtaja **Railla Palander** ihmettelee nuorten kielteistä asennetta uutta kirjastoa kohtaan, mutta jatkaa sitten:

— Ei ole ihme, että enemmistö pitää uutta kirjastoa tarpeettomana, sillä Joutsan kirjasto toimii esimerkiksi Luhankaan verrattaessa hyvisä tiloissa. Uskon kuitenkin, että jos nuoret kävisivät suurissa kaupunginkirjastoissa, niin heidän mielipiteensä tätä hanketta kohtaan tulisi nykyistä myönteisemmäksi. Heillä ei nykyisellään ole tarpeeksi vertailupohjaa, kiteyttää Palander.

Palander pitää tutkimusta tärkeänä ja toteaa:

— Olen iloinen siitä, että meidän nykyisetkin palvelumme kelpaavat nuorille asiakkaillemme. Lisäksi on hyvä, että nuoret ottavat ajankoh-taisiin asioihin kantaa.

Joutsan koulujen oppilasennusteet 1995-2002

koulu	95-96	96-97	97-98	98-99	99-00	00-01	01-02
Angesselkä	26	30	36	32	27	28	28
kirkonkylä	220	225	206	202	191	192	199
Marjotaipale	16	12	10	12	13	11	*)
Mieskonmäki	24	20	21	20	20	24	22
Pappinen	25	22	23	19	19	14	14
Pynnölä	24	22	22	20	17	15	15

Taulukko perustuu kouluverkko-suunnitelman yhteydessä kunnahallitukselle annettuihin liitteisiin. Marjotaipaleen koulun osalta ei liitteissä oltu laskettu ennustetta vuodelle 2001-2002. Kuluva lukuvuoden luvussa on Marjotaipaleen koululle lisätty yksi esikoululainen. Suonteentakasten kylätoimikunta on pitänyt tässä ennusteissa olevia lukuja Marjotaipaleen osalta liian pieninä.

TS 8/2-96

Lukiolaisilta kysyttiin uuden kirjaston ja liikuntasalin tarpeellisuudesta Joutsassa:

Enemmistö joutsalaisnuorista vastustaa molempia

Joutsassa on ollut viime aikoina runsaasti keskustelua uuden kirjaston rakentamisesta. Myös urheiluhallin rakentamisesta on ollut puhetta. Molempia hankkeita ollaan puolusteltu sillä, että nuoret tarvitsevat näitä tiloja. Joutsan lukiossa tehty kysely asettaa puolustuspuheet uuteen valoon. Joutsalaiset nuoret nimitäin vastustavat molempien hankkeiden toteuttamista.

Pari viikkoa sitten tekemääni Gallup-kyselyyn osallistui 159 henkilöä: 99 Joutsasta, 10 Luhangasta, 16 Leivonmäeltä, 31 Hartolasta, kaksi Hirvensalmelta ja yksi Kangasniemeltä.

Kyselylomake sisälsi yhdeksän kysymystä. Kolme niistä oli muita keskeisempiä. Ensimmäiseksi kysyin: pitäisikö Joutsaan rakentaa uusi kirjasto. Toinen kysymykseni koski urheiluhallin rakentamista ja

kolmannessa kysymyksessä kysyin vastaajan mielipidettä Joutsan nykyisistä harrastusmahdollisuuksista ja liikuntatiloista. Muut kysymykset koskivat vastaajan sukupuolta, opetusryhmää ja kotipaikkakuntaa.

Uutta kirjastoa vastustetaan

Reilu enemmistö lukiolaisista pitää uuden kirjaston rakentamista tarpeettomana. 159:stä vastaajasta 51 kannattaa ja 101 vastustaa kirjaston rakentamista. Seitsemän vastaajaa ei ilmaise kantaansa. Prosentteiksi muutettuina kannattajia on 32,08 % ja vastustajia 63,52 % ja kantaansa ei sano 4,40 % vastaajista.

Joutsalaisista nuorista 35 kannattaa ja 61 vastustaa kirjaston rakentamista. Prosentteina kannattajia on 35,35 %, vastustajia 61,62 %. 3,03 % prosenttia vastaajista ei kerro kantaansa asiassa.

Joutsalaisnuorten mielipiteitä

KIRJASTO:
kyllä 35,35 %
ei 61,62 %

LIIKUNTASALI:
kyllä 46,46 %
ei 51,52 %

NYKYISET HARRASTUSMAHDOLLISUUDET:
hyvät 56,57 %
huonot 38,38 %

Luhangassa tulos on lähes samanlainen kuin Joutsassa. Siellä 30 % kannattaa ja 60 % vastustaa uuden kirjaston rakentamista Joutsaan. 10 % luhankalaisista ei kerro kantaansa.

Leivonmäellä uutta kirjastoa kannattaa 31,25 % ja vastustaa 62,50 %. 6,25 % jättää mielipiteensä omaksi salaisuudekseen.

Hartolalaisista nuorista 25,81 % kannattaa uuden kirjaston rakentamista. Vastustajia löytyy 67,74 % ja kantaansa ei kerro 6,45 % prosenttia vastaajista.

Kangasniemeltä ja Hirvensalmelta löytyy vain kirjastohankkeen vastustajia. Tosin vastaajiakaan ei ollut kuin kolme, joten se ei välttämättä ole mikään ihme. Myös Luhangan, Leivonmäen ja Hartolan tuloksissa on huomioitava vastaajien lukumäärä. Merkittävää on kuitenkin se, että joka kunnan oppilaiden enemmistö vastustaa uuden kirjaston rakentamista Joutsaan.

Joutsalaiset urheilusalia vastaan

Toinen kysymyksen koski siis urheiluhallia. Tulokset näyttivät sen, että sitä kannatetaan lukiolaisten parissa enemmän kuin kirjastoa.

159 vastaajasta 79 kannattaa ja 73 vastustaa urheiluhallin rakentamista. "Nukkuvien puolueeseen" kuuluu tässäkin kysymyksessä seitsemän vastaajaa. Jos luvut muute-

taan prosenteiksi, kannattajia on 49,69 % ja vastustajia 45,91 % ja kantaansa ei ilmaise 4,40 % vastaajista.

Joutsalaisten nuorten enemmistö vastustaa myös urheiluhallin rakentamista. Ero on kuitenkin pienentynyt selvästi, jos tilannetta vertaa joutsalaisten nuorten kantaan kirjaston rakentamisesta.

99:stä joutsalaisesta vastaajasta 46 kannattaa ja 51 vastustaa urheiluhallin rakentamista. Kaksi joutsalaisnuorta ei kerro kantaansa. Prosentteissa katsottuna kannattajia on 46,46 %, vastustajia 51,52 % ja kantaansa ei kerro 2,02 % vastaajista.

Luhangassa urheiluhallia kannattaa viisi oppilasta. Vastustajia on neljä ja yksi ei kerro kantaansa. Leivonmäen kuudestatoista vastaajasta yhdeksän eli 56,25 % kannattaa urheiluhallin rakentamista. Neljä oppilasta vastustaa ja kolme ei ota asiaan kantaa.

Leivonmäen tapaan kuningaskunnassakin kannatetaan urheiluhallin rakentamista. 54,84 % eli 17 vastaajaa kannattaa rakentamista. 13 hartolalaista eli 41,94 % vastustaa ja yksi ei kerro kantaansa.

Kangasniemellä urheiluhallin kannatus on täydellinen ja Hirvensalmellakin 50 %, mutta nyt pitää taas ottaa huomioon vastaajien vähäinen määrä.

Tässä tuloksessa silmiinpistävää oli se, että vain joutsalaisten nuorten enemmistö vastusti hanketta.

Enemmistön mielestä mahdollisuudet hyvät

Tutkimuksen kolmannessa kysymyksessä kysyttiin vastaajan mielipidettä Joutsan nykyisistä liikuntatiloista ja harrastusmahdollisuuksista.

Jos tarkasteluun otetaan kaikki 159 vastaajaa niin 77:n mielestä Joutsan liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat hyvät. Prosentiksi muutettuna luku on 45,29 %.

55 vastaajaa on sitä mieltä, että tilat ja mahdollisuudet ovat huonot. Tähän joukkoon on laskettu myös mukaan ne vastaukset, joissa luki, että liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat todella surkeat. Kantansa tässä kysymyksessä jätti kertomatta peräti 27 vastaajaa. Prosentteissa se on 15,88 %.

Viipaloidaanpa vastausta jälleen hieman tarkemmin: 56,57 % prosenttia joutsalaisista nuorista on sitä mieltä, että paikalliset liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat hyvät Joutsan kokoisella paikkakunnalla. 38,38 % on puolestaan sitä mieltä, että uusi sali/halli on tarpeellinen, koska mahdollisuudet ovat nykyään huonot. Viisi joutsalaisnuorta ei kommentoi asiaa.

Neljä luhankalaisista on sitä mieltä, että Joutsassa on hyvät liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet. Yhtä moni tosin on sitä mieltä, että ne ovat huonot. Kaksi luhankalaisista pitää tiedot salaisuutena.

Leivonmäkeläisistä nuorista joka neljännen mielestä tilat ja mahdollisuudet ovat hyvät. Kaksi vastaajaa ja prosentteissa 12,50 %:lla on asiasta vastakkainen mielipide. Ennätykselliset 62,50 % ei kerro kantaansa. Syynä oli se, että moni leivonmäkeläinen tunnusti rehellisesti, ettei tiedä mahdollisuuksista ja

liikuntatiloista tarpeeksi.

Hartolalaisista 35,48 % piti mahdollisuuksia ja tiloja hyvinä. Lähes yhtä moni eli 32,26 % piti niitä huonoina. Kantansa jätti kertomatta kymmenen vastaajaa.

Yhden kangasniemeläisen vastaajan mielestä liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat huonot. Sitä vastoin kahden hirvensalmelaisen mielestä ne ovat tarpeeksi hyvät heidän käyttöönsä.

Yhteenvetona tästä kysymyksestä voisi todeta sen, että yllättävän moni on tyytyväinen nykyiseen tilanteeseen. Ainoa seikka, josta oikeastaan yleisesti valitettiin oli se, että salivuoroja on vaikea saada, kun ne menevät lähes tyystin paikallisten seurojen käyttöön. Summa summarum: uusi halli saattaisi olla tarpeen, tai sitten pitäisi tehdä, jotta muuta tilanteen parantamiseksi.

Pojat tyttöjä kirjastomyönteisempiä

Pojat kannattavat kirjastoa tyttöjä enemmän. Näin todellakin on,

vaikka sitä ei ihan heti uskoisikaan. Kun verrataan tyttöjen ja poikien vastauksia keskenään. Vaikka poikia on lukiossa tutkimuksen mukaan 28 vähemmän kuin tyttöjä, niin on kyllä ihme, että pojat kannattavat prosentuaalisesti enemmän kirjastoa kuin tytöt.

94 tytöstä kirjastoa kannattaa 26. Kaikista lukion tytöistä siis vain 27,66 % kannattaa kirjaston rakentamista. 69,15 % tytöistä vastustaa sen rakentamista ja 3,19 pitää suunn. supussa.

34,85 % pojista kannattaa kirjaston rakentamista. Käytännössä se merkitsee sitä, että 66 pojasta 23 kannattaa kirjaston rakentamista. Kirjastoa vastustaa 60,61 % pojista ja 4,55 % on asiasta vaiti. Tulos on aika yllättävä, sillä yleensä tyttöjä pidetään henkilöinä, jotka suosivat kirjastoa enemmän kuin pojat.

Urheiluhallikysymyksessä kaikista lukion tytöistä tasan 40 % kannattaa hallin rakentamista. Vastustajia on 51,43 % ja kantaansa ei kerro 8,57 % vastaajista. Pojista urheiluhallin rakentamista kannattaa 63,64 %. Joka kolmas poika vastustaa rakentamista ja 3,03 % ei ota asiaan kantaa.

Pojat tyttöjä tyytyväisempiä tiloihin

58,51 % tytöistä on sitä mieltä, että nykyiset liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat huonot. Asiasta päinvastaista mieltä on 28,72 % kaikista tytöistä. 12,77 % ei sano asiasta kantaansa.

Samaan kysymykseen vastanneista pojista 42,42 % on sitä mieltä, että liikuntatilat ja harrastusmahdollisuudet ovat huonot. 37,88 %:lle ne kelpaavat nykyisessä muodossaan. 19,70 % ei kommentoi asiaa.

Tämän kysymyksen tulos sukupuolten välillä oli ainakin henkilökohtaisen mielipiteen mukaan odotettu, sillä lukion tytöt käyttävät käsitykseni mukaan tiloja poikia enemmän myös vapaa-aikanaan.

"Verratkaa muihin kirjastoihin"

Joutsan kirjastonjohtaja **Raili Palander** ihmettelee nuorten kielteistä asennetta uutta kirjastoa kohtaan, mutta jatkaa sitten:

— Ei ole ihme, että enemmistö pitää uutta kirjastoa tarpeettomana, sillä Joutsan kirjasto toimii esimerkiksi Luhankaan verrattaessa hyvisä tiloissa. Uskon kuitenkin, että jos nuoret kävisivät suurissa kaupunginkirjastoissa, niin heidän mielipiteensä tätä hanketta kohtaan tulisi nykyistä myönteisemmäksi. Heillä ei nykyisellään ole tarpeeksi vertailupohjaa, kiteyttää Palander.

Palander pitää tutkimusta tärkeänä ja toteaa:

— Olen iloinen siitä, että meidän nykyisetkin palvelumme kelpaavat nuorille asiakkaillemme. Lisäksi on hyvä, että nuoret ottavat ajankoh-taisiin asioihin kantaa.

Uusi kirjasto on kunnallemme kaikesta huolimatta tarpeellinen. Se voisi toimia ikäänkuin olohuoneena kaikille kuntalaisille. Siellä olisi kirjastopalveluiden lisäksi muun muassa taidenäyttelyitä, sanoo kirjastonjohtaja Palander.

”Odotettu tulos”

Kunnan vapaa-aikasihteeri **Kari Kosunen** pitää tulosta odotettuna:

— Kyllä se ollaan tiedetty, että urheiluhallin rakentamista kannatetaan nuorten keskuudessa, joten ei nuo lukemat minua yllätä. Salivuoroista on ollut ja on edelleen puutetta, joten sikäli urheiluhalli olisi kyllä tarpeellinen. Uuden rakentaminen ei ole ainoa vaihtoehto tilanteen parantamiseksi. Kyllä meille kelpaa vanhempikin iso rakennus, jos vain sellainen jostain löytyy, sanoo Kosunen.

— Liikuntatiloja olisi voitu parantaa, jos lukion saliin olisi tehty remontti. Kunnan taholta on kuitenkin tehty selväksi, että sen remontointi on muun muassa monimutkaisten kattorakennelmien takia vaikeaa.

— Jos paikkakunnalle ei saada urheiluhallia, ei se merkitse sitä, että urheilu harrastuksena kuolisi. Meidän on hyvä muistaa, että tilamme ovat ihan kohtuulliset tämän kokoiseen kuntaan, tiivistää Kosunen.

Siinä sitä asiaa tuli kerrakseen. Nuorten puolesta toivon, että heidän mielipiteillään olisi painoarvoa kunnan päättävissä elimissä.

759/11-95 MIKKO TAMMINEN

Kirjoittaja on joutsalainen lukion oppilas.

*Kutsumme Teidät
Joutsan lukion
Vanhojenpäiväjuhlaan
Perjantaina 16.2.1996
klo 12 alkaen.*

Tervetuloa!

1. LUOKAT JA OPPILASKUNTA



Abit juhlivat viimeistä koulupäiväänsä viime torstaina. Abien järjestämän juhlan jälkeen oli aika esittäytyä kyläläisille, joita oli kerääntynyt jonkin verran teiden viereen katsomaan abien mellastusta. Illaksi abit matkasivat Tampereelle juhlimaan koulun päättymistä.

Vanhojenpäivänä toteutuu unelma päivästä prinsessana ja prinssinä

Joutsassa juhlittiin vanhojenpäivää näyttävästi

Joutsan lukio täyttyi jälleen viime perjantaina hulmuavista helmoista ja kopisevista kengistä, kun lukiolla vietettiin kauan odotettua ja suunniteltua vanhojenpäivää. Poikien frakit, saketit ja tummat puvut loivat upean vastakohdan tyttöjen läikehtivistä kankaista valmistetuille juhlasuille. Tunnelma oli kuin Linnan juhlissa konsanaan.

Lukion toisen luokan oppilaat saapuivat vanhojenpäivän viettoon arvokkaasti vasta puolen päivän maissa. Vaikka koulu alkoi poikkeuksellisen myöhään, oli monilla takanaan kiireinen aamu. Kampajalla käynti, meikkaus ja pukeminen olivat vaatineet oman aikansa.

Juhlapaikkana toimi jälleen koristeltu lukion sali. Juhlatouhuissa mukana ollut ensimmäisen luokan oppilas Outi Sukanen kertoo, että aluksi juhla suunniteltiin pidettäväksi Työväentalolla, jossa olisi ollut upeammat puitteet. Tilan ahtauden vuoksi suunnitelma kuitenkin peruuntui.

Uutuutena oli tänä vuonna vanhojen lounas, jonka he nauttivat kauniisti katetun pöydän ääressä lukion salissa. Idea oli lähtöisin vanhoilta itseltään - käytännön toteuttaminen jäi ekaluokkalaisten ja keittolan huoleksi.

Varsinaisessa juhlassa ohjelmasta vastasi "vauvaorkesteri" eli ensimmäisen luokan oppilaista koottu orkesteri. Laulun ja soiton lomassa he järjestivät vanhoille kiperiä kilpailuja, joihin osallistuivat myös opettajat.

Arvovaltainen raati palkitsi tänä vuonnakin kauneimmat asut sekä ansioituneimmat tanssijat. Kauneimpana tytön asuna palkittiin tänä vuonna hehkuvan punaisesta kankaasta valmistettu puku, joka korosti hienosti kantajansa, Mia Lampisen tummia piirteitä. Parhaana miestenasuna palkittiin frakkipukuinen Jaska Kangasvieri.

Sulavimmin tanssilattialla liitelivät läikehtivässä tummanvioletissa asussa Hannele Valkonen sekä komesti daamiaan luotsannut Markus Maunula.

**Vanhojenpäivään
satsataan 0 - 1700
markkaa**

Vanhojenpäivää on vietetty Joutsassa kymmenisen vuotta. En-



Essi Sarolahti (vas) ja Tiina Tammelin laittoivat jalalla koreasti vanhojenpäiväjuhlassa lukiolla.

simmäisinä vuosina juhlinta oli vaatimatonta mutta vuosi vuodelta vanhojenpäivää varten nähdään enemmän vaivaa ja käytetään enemmän rahaa.

Lähikaupungeissa olevista pukuvuokraamoista kerrottiin, että vanhojenpäivän aika on mukavaa pirstytystä pukuvuokraamoiden liiketoi-

minnalle. Halvimmillaan puvun saa vuokralle 350 markalla ja kalleimmillaan juhla-asusta pitää pulittaa 800 markkaa. Pukujen vuokraus on kuumimmillaan syksyllä koulujen alkaessa. Jyväskyläläinen yrittäjä kertoo parhaiden pukujen menevän jo vuotta aikaisemmin. Lahtelainen

pukuvuokraamoyrittäjä kertoi, että tänä vuonna kyseltiin eniten pukuja, joissa on samettia yläosassa ja liehuva tyllillä tai vanteella tuettu helma.

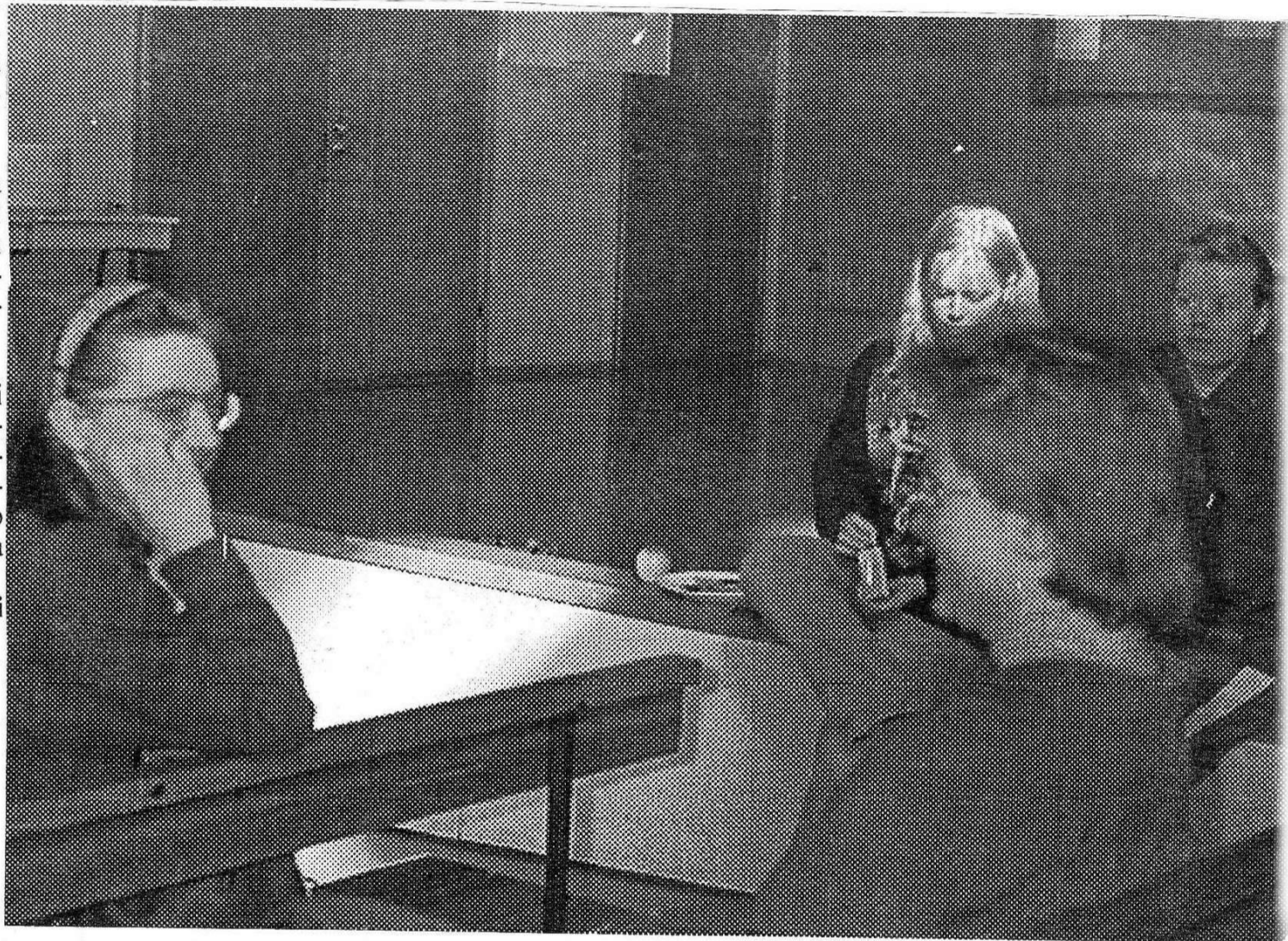
Pukuvuokraamot antavat nuorille kiitosta siitä, että puvut tulevat hyvässä kunnossa takaisin. Vain harvat vaatteet ovat rikkoutuneet niin, että niitä pitää korjata.

Vanhojenpäivää koskevaan kyselyyn vastasi 26 Joutsan lukion toisen luokan oppilasta. Kyselyn mukaan vanhojenpäivään valmistautumiseen käytetään vaihtelevasti rahaa. Toiset teettävät juhla-vaatteen ompelijalla, jolloin asun hinta saattaa olla lähes 2000 markkaa. Kyselyyn vastanneista kaksi tyttöä ja yksi poika ilmoittivat kuluttaneensa yhteensä 1700 markkaa vanhojenpäiväjuhlaan.

Toisesta ääripäästä voi mainita ne, jotka ovat lainanneet vaatteen tai löytäneet sen esimerkiksi mummolan ullakolta. Suurin osa kyselyyn vastanneista selvisi vanhojenpäivän viestosta alle 1 000 markalla.

Vanhojenpäivän vietto jatkui monella vielä yömyöhään Joutsenlammella järjestetyssä vanhojen illassa. Paikalle saapui vanhojenpäiväjuhlijoita muualtakin. Karkea arvio on, että paikalla oli noin 350 nuorta juhlimassa.

Tuula Niemi



"Ymmärtääköhän mummo eximian päälle", pohtivat Joutsan abiturientit.

Exiamia cum laude approbatur – erinomainen saavutus

FS 28/3-96

Tämän vuoden ylioppilaskirjoitusten merkittävin ja näkyvin uudistus lienee uuden arvosanan lisääminen arvosana-asteikkoon. Eximia cum laude approbatur eli kansanomaisesti E on lisätty laudaturin ja magna cum laude approbaturin väliin.

Latinankieliset arvosanat ovat olleet kautta aikojen monelle vanhemmalle ja sukulaiselle kompastuskivi. Joutsalaisten abien tunteuksia kuulostellessa monet olivat huolissaan siitä, että uutta arvosanaa ei osata arvostaa riittävästi. Ylioppilasjuhlissa kysellään ahkerasti arvosanoista ja tutkitaan innolla ylioppilaita todistuksia. Kaikki tuntevat luonnollisesti laudaturin eli "ällän" mutta esimerkiksi lubenter approbatur on monelle varsin outo termi. Entäpä nyt, kun mukaan on lisätty vielä yksi uusi kummajainen sotkemaan ennestään vaikeaa jär-

TUULAHDUKSIA

jestelmää. Joutsalaisten abien tunteuksia kuulostellessa moni esitti huolensa siitä, että uutta arvosanaa ei osata arvostaa riittävästi.

Myöhemmin käyttöön otettiin viisi arvosanaa. Nyt 1990-luvulla, jolloin lukiota uudistetaan voimakkaasti, on järjestelmään lisätty kuudes arvosana. Nykyinen arvosana-asteikko vastaa suoraan koulun neljästä kymmeneen -asteikkoa.

- Laudatur – L (10)
- Eximia cum laude approbatur – E (9)
- Magna cum laude approbatur – M (8)
- Cum laude approbatur – C (7)
- Lubenter approbatur – B (6)
- Approbatur – A (5)
- Improbatur – I (hylätty eli 4)

Vanhamuotoisen tutkinnon mukaan 20 prosenttia kokelaista sai laudaturin. Uusimuotoinen tutkinto karsii laudaturin saajia runsaasti. Laudatur annetaan enää vain viidelle prosentille kokelaista ja loput 15 prosenttia saavat eximian.

Latinankielinen eximia -termi suomennetaan sanalla erinomainen. Sen arvoa ei kannata väheksyä tippaakaan; sen lisääminen arvosana-asteikkoon tuli todella tarpeeseen, koska se erottelee kokelaiden parhaimmistoa. Vaikka kuuden laudaturin saavutukset ovat aikaisemminkin olleet melko harvinaisia, on muutaman laudaturin ylioppilaita tuhkatieheässä. Laudatur on ikäänkuin menettänyt osan arvoaan. Tällä uudistuksella pyritään nostamaan laudatur taas jalustalle, omaan arvoonsa.

Tuula Niemi

Yo-kirjoituksissa oli vuorossa toinen kotimainen

Keskisuomalainen

Ylioppilaskirjoituksissa oli keskiviikkona vuorossa toisen kotimaisen kielen kirjallinen koe. Äidinkielenään suomea puhuvat kirjoittivat ruotsin ja päinvastoin. Koe koostui kolmesta tekstistä, rakenneosasta ja aineesta.

Ensimmäistä kertaa tarjolla oli kaksi eri tasoista koetta. Kokelas sai valita mieluisemman kahdesta eri vaikeusasteesta riippumatta lukio-opintojensa laajuudesta. Esimer-

kiksi Jyväskylän Lyseon lukiossa neljä opiskelijaa kirjoitti vaikeamman A-ruotsin, vaikka on muodollisesti opiskellut B-tason verran.

Norssissa kaikki valitsivat ruotsin

Tänä vuonna 29:ssä Suomen lukiossa on käynnissä ylioppilaskirjoituskokeilu, joka mahdollistaa entistä vapaamman ainevalinnan. Pakollisena on kirjoitettava ainoastaan äidinkieli, muutoin kokelaat saavat

valita neljästä pakollisesta aiheesta eli vieraasta kielestä, reaalista, matematiikasta tai toisesta kotimaisesta kolme. Yksi on siis mahdollista jättää kokonaan pois.

Keski-Suomesta kokeilussa on mukana kolme lukiota: Palokan lukio Jyväskylän maalaiskunnasta sekä Lyseon ja normaalikoulun lukiot Jyväskylästä. Ruotsin suosio vaihteli suuresti.

Jyväskylän Lyseon oppilasta pakolliseksi ruotsin valitsi 79 prosenttia koko ylioppilas-

kokeen kirjoittavista ja ylimääräiseksi 11 prosenttia. Kokonaan kirjoittamatta ruotsin jätti kymmenen prosenttia kokelaista.

Palokan lukiossa ruotsin kirjoitti pakollisena 36 prosenttia, ylimääräisenä 41 prosenttia. Kirjoittamatta jätti 23 prosenttia.

Jyväskylän normaalikoulussa ruotsin kirjoittivat valinnan vapaudesta huolimatta kaikki kokelaat. 70 prosenttia kirjoitti sen pakollisena ja 30 ylimääräisenä.



EERO RELLMAN

Suvi Sievänen, Eija Ruhanen ja Jenni Auvinen totesivat kirjoitusten sujuvan reaalin jälkeen jo rutiinilla.

Ruotsi oli rutiinia muttei pakkopullaa

Eero Rellman

Kolme nuorta naista istuu Joutsan lukion juhlasalissa ja kertaa muiden kanssa juuri päättynyttä ruotsin koetta. Jostain syystä paikalla klo 13 jälkeen oleva joukko käsittää vain tyttöjä, poikia ei näy.

— Ehkä ne pingottaa enemmän, kyllä tässä äsken joku oli, tietää eräs.

Suvi Sievänen ja Jenni Auvinen asuvat Hartolassa ja käyvät Joutsan lukiota kotoaan käsin. Alkuaikoina riitti linjavuorot, nyt käynti on varmistettu kimpakyydein omilla

autoilla. Eija Ruhanen edustaa Joutsaa.

Hartolassa on myös oma lukio, mutta se otti vasta horjuvia alkuaskeleita silloin kun tytöt siirtyivät lukioon. Nyt

opisto on tullut vakavaksi vaihtoehdoksi monelle hartolalaiselle. Sysmän suunta ei saa kannatusta. Joutsa on monelle paras vaihtoehto matkojenkin vuoksi.

Suvin mielestä ruotsi oli hiivenen tylsäkö, Eija piti sitä helppona. Jennin kanta on siltä väliltä, ei ainakaan liian helppo. Koetta ei kuitenkaan kukaan suuremmin pingotta-

KSMML 28/3-96

nut. Syksyllä peloteltuja tiivistelmiä kun onneksi ei esiintynyt.

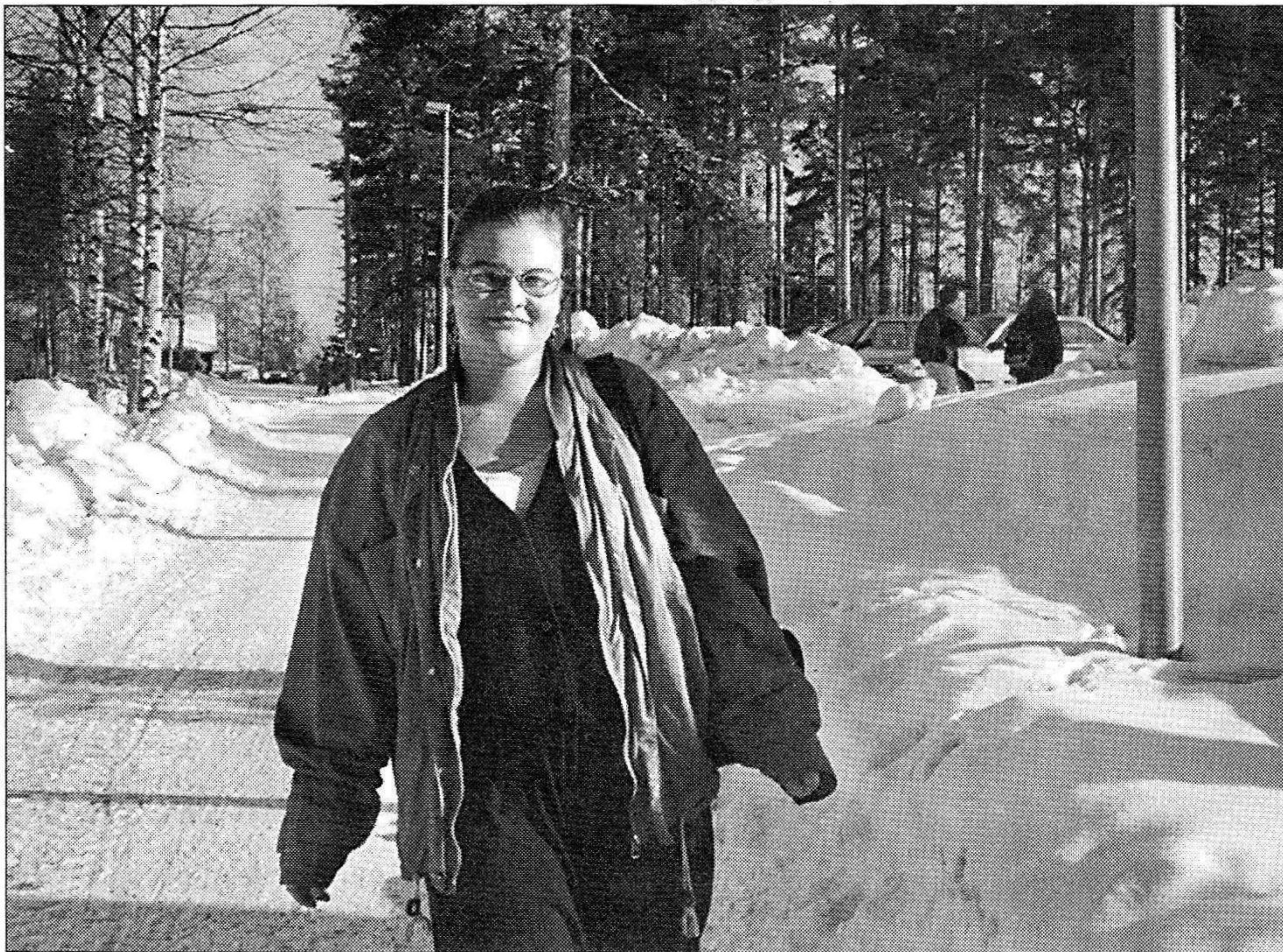
Tyttöjen mielestä kirjoituksen pahin jännitys laski heti reaalin jälkeen. Kaikki painottavat sen tärkeyttä. Koko lukion käyntihän olisi turha jos reaali puuttuisi.

Kielten kohdalla kaikki pitävät toista kotimaista tärkeänä. Saksa saattaa kuitenkin tulla minun kohdalla tärkeämmäksi, toteaa Jenni. Hän olisi valmis ottamaan kieliä vaikkapa enemmänkin, mutta silloin pitäisi oppilaalla olla valintamahdollisuus.

Entä kirjoitusten ja valkolakin jälkeen? Nuorten tapaan suunnitelmat ovat vaihtuneet moneen kertaan. Hakuja on vetämässä useille eri tahoille, kaikki toivovat useampia vaihtoehtoja valintahetkelle. Pahinta olisi se että tulisi vain yksi ja sekin ei sillä hetkellä houkuttelevalla tuntuva.

Tytöt ovat sitä mieltä että haku lienee yleensä painottunut teknillisten sekä kauppakoulujen suuntiin.

Kirjoittihan joukosta yli puolet laajan matikan, jota pidetään yhtenä Joutsan lukion vahvuutena.



Erja Pajunen Hartolasta piti ruotsia vähän liian vaikeana.

Itä-Häme 26/3-96

Joutsan lukion rehtori Rauno Kivistö luokitteli eilen ylioppilaskirjoituksissa vuorossa olleen toisen kotimaisen kielen eli ruotsin tehtävän vaikeusasteen kohutuulliseksi. Aiheet ja otsikot olivat varsin kansanomaisilta aloilta.

Tekstinymmärtämisosat käsittelevät ympäristönsuojelua, sanomalehtivalokuvaajan työtä ja hovimestarikoulutusta. Aiheiden otsikkoina olivat nuorison käyttäytyminen, ufot sekä isoisän ja isoäidin ajat.

30 vuotta ruotsin opettajana

Rehtori Kivistöllä on meillä juhlavuosi, sillä hän on toiminut 30 vuotta ruotsinkielen opettajana Joutsassa.

— Aina silloin tällöin on viritetty keskustelu ruotsinkielen tarpeellisuudesta ja etenkin sen pakollisuudesta ylioppilaskirjoituksissa. Henkilökohtainen kantani on edelleen, että se on tarpeellinen kieli Pohjoismaissa ja meillä Suomessa toinen

kotimainen kieli, muistutti rehtori Kivistö.

Joutsan lukiossa osallistui ylioppilaskirjoitukseen eilen 55 nuorta.

”Siinähan se sivussa...”

Noin viisi tuntia kirjoitussalissa ahertanut Teemu Laitinen ja Jukka Päri pitivät tehtäviä hekin aivan keskinkertaisen vaikeina.

— Aika normaali vaikeusaste. Aika tavalla samantyyppistä, mitä on harjoiteltukin, kommentoi Jukka.

Teemu Laitinen suhtautuu humanistin laajakatseisuudella ruotsinkielen asemaan.

— Siinähan se sivussa menee, vaikka suomalaisten tärkein kieli on suomi, maailmankielistä englanti.

Teemu olisikin mieluiten keskustellut reaaliaineista,



...emu Laitines.), Jukka Päre ja Petri Kukkanen odottelivat rauhallisin mielin yläkerran aulassa kirjoitussalin oven avautumista.

55 kiittäjää

Joutsassa katsottiin ruotsin koe kohtuulliseksi

Hartolasta hyvät linja-autoyhteydet

Hartolan tyttö Erja Pajunen tuskaili ruotsia vähän vaikeaksi, vaikka ei ihmeemmin epäillytkään sen läpimeinoa.

— No, aineen otsikot olivat helppoja. Ainakin tajusi selkeästi, mitä ne tarkoittivat. Kirjoitin ufoista.

Erja Pajusen on ollut aivan hyvä käydä lukiota Joutsassa.

— Linja-autoyhteydet ovat niin hyvät. Ja kyllä Joutsan lukio on arvostettu oppilaitos laajemmallakin alalla, Erja vakuutti.

Vaihto-oppilasvuosi A:sta Ö:hön

A – Aloitus vuodelle tapahtui elokuun ensimmäisenä päivänä, kun jätin kotimaiset ja matka uutta maata ja uusia ihmisiä kohti alkoi.

B – Bokmål. Norja on kaksikielinen maa. Bokmål on toinen virallisista norjan kielenmuodoista. Se pohjautuu tanskasta ja sitä puhutaan eniten.

C – C ei ole arvosana, kuten Suomen lukioissa. Norjan lukio, vidaregåande skule, käyttää arvoste-luasteikkoa 0 - 6.

D – Danmark, siis Tanska. Norja oli 400 vuotta Tanskan alaisena ja siltä ajalta periytyy norjankielen tanska -vivahteet.

E – Elämäntapa. Norjalaiset ovat melko pitkälti samanlaisia kuin me suomalaiset. Lukuunottamatta tietysti saunaa ja ruisleipää . . . (“Häh, syötekö te leipää, jossa on reikä keskellä ? ! ”)

F – Fjord & Fjell, vuonot ja vuoret. Kaunista luontoa täällä Länsi-Norjassa riittää.

G – Gloppen on kotikuntani nimi. Asukkaita on n. 6 000 ja sijainti on siis Länsi-Norjassa, Nordfjord -nimisen vuonon varrella.

H – Handball. Käsipallo on todella tärkeä asia Norjassa. Me suomalaiset emme lajia paljoakaan tunne, mutta voin kertoa, että se on hauskaa. Suosittelen !

I – Idrett eli urheilu on iso osa norjalaista elämää. Tuntuu, että kaikki harrastavat jossain muodossa aktiivisesti urheilua.

J – Joutsan Seutu. Luen joka viikko !

K – Kuningasperhe. Kuningas Harald ja kuningatar Sonja lapsineen ovat kansan suosiossa. Muutenkin viikkolehdet pursuavat uutisia eri maiden kuninkaallisista. Norjalaisten kiinnostus tätä aihepiiriä kohtaan on loputon.

L – Lumi. Sitä täällä ei ole ollut juuri yhtään ja elohopea ei ole laskenut 15 miinusastetta matalammalle.

M – Matpakke eli eväspaketti. Kouluruokailua Norjassa ei ole, jo-



Joutsan Lukion oppilas Silja Nieminen on ollut tämän vuoden vaihto-oppilaana Norjassa.

ten joka päivä omat eväät kouluun mukaan. Suomen kouluruokailusysteemi voittaa ylivoimaisesti pistein 10 - 0.

N – Nynorsk, toinen norjankielinen muoto. Tämä on sitä “oikeaa” norjaa, sillä kieli pohjautuu vanhoihin norjankielen murteisiin, ei siis tanskaan. Minä olen täällä ollessani oppinut nynorskin, joka on vähemmistökieli. Bokmål puhujat ovat suurimmaksi osaksi jyrkkiä nynorskin vastustajia.

O – Ost eli juusto. Norjalainen ruskea juusto on taivaallista. No, myönnettävä on, että ensimmäisen kerran sitä maistaessani oli maku kaikkea muuta kuin taivaallinen. Vaan kaikkeen tottuu.

P – Perhe, toisinsanoen isäntäperheeni täällä Norjassa koostuu vanhemmista ja kolmesta nuorem-

masta sisaruksesta.

Q – “Kuu”, kuuluisia suomalaisia asioita Norjassa ovat Nokia, Fiskars, hiihtäjät ja mäkihyppääjät. (“Hei, oletko sukua Toni Niemiselle ?”) Harva tietää presidenttimme nimeä.

R – Ruisleipä, äidin leipoma, suomalainen. Ikävä !!!

S – Sisu, se on ollut tarpeeseen vaikeissa paikoissa, kun on tuntunut, että mistään ei tule mitään.

T – Tunneleita on paljon. Pisin minun kohdalleni osunut vuoren sisässä ajoreissu oli 6,5 km.

U – Uusia asioita olen kokenut lukemattomasti.

V – Vaihto-oppilasvuosi on vuoristoratakokemus: ylämäkeä ja alamákeä. Suurimmaksi osaksi menee hyvin, mutta lievästi surkea olotila hyökkää päälle aina silloin tällöin.

X – Tuntematon. Alussa kaikki oli tuntematonta, mutta nyt asia on täysin päinvastoin. Kaikki on tuttua ja turvallista.

Y – Yksitoikkoinen tämä vuosi ei ainakaan ole ollut !

Z – Apua, tähän kohtaan en keksi mitään !

Å – Eitt år, yksi vuosi on kohtatavana ja se on mennyt . . .

Ä – . . . Äkkiä !

Ö – Nämä kuukaudet Norjassa eivät ole olleet Ö-mappiin heitettyä aikaa. Olen iloinen, että uskalsin lähteä.

Eg ynskjer dykk alle ei riktig god påske og ein fin og varm vår. Vi snakast i juli !

JS 11/4 -96 **Helsing, Silja Nieminen.**

Nuorten kuviskilpailun voittajat valittiin

Vuosittain järjestettävän kansainvälisen Osuuspankkien kuvaamataitokilpailun paikalliset voittajat on jälleen valittu. Tänä vuonna neljän eri sarjan ykköspalkinnot menivät puoleksi Joutsaan, puoleksi Leivonmäelle. Jokaisesta sarjasta valittiin lisäksi palkittavaksi neljä muuta työtä, mutta ensimmäisiksi arvioidut työt lähtevät Helsinkiin, jossa tänä vuonna järjestetään myös kisan kansainvälinen loppukilpailu. Suomessa kisaan on osallistuttu 20 vuotta. Seutukuntamme palkitut työt ovat viikonlopun yli esillä Osuuspankin Joutsan konttorin ikkunassa.

Tänä vuonna kilpailutehtävänä kahdessa ensimmäisessä sarjassa oli piirtää, mikä kotiseudussa on kaikkein parasta. Kolmanteen sarjaan kuuluneet piirsivät maailmasta, jossa elävät ja vanhimmat, 15-18 -vuotiaat siitä, mikä on sinisellä planeetalla, maapallolla tärkeää.

I-sarja, 6-8 -vuotiaat: 1) Heli Hämäläinen, Leivonmäki "Meidän ranta", 2) Severi Kaistinen, Joutsa "Moposta", 3) Saara Ilmonen, Leivonmäki "Synttärin", 4) Miia Niiraniemi, Rutalahti "Kotimaisema", 5) Mirka Puurula, Joutsa "Hevoslaidun". **II-sarja, 9-10 -vuotiaat:** 1)

Henri Salonen, Joutsa "Kirjaston hyllyt", 2) Emmiina Kaisko, Joutsa "Elokuvateatterissa", 3) Jenni Jaakkola, Leivonmäki "Rantalan puu", 4) Jaana Hiltunen, Joutsa "Pihan leikkipaikka", 5) Hanna-Mari Ylönen, Leivonmäki "Revontulet". **III-sarja, 11-14 -vuotiaat:** 1) Henri Paappanen, Joutsa "Vuoden torjunta", 2) Annaliina Vekkele, Pynnölä "Pukkilaukka niityllä", 3) Jessica Eklöf, Leivonmäki "Tulinen auriongonlasku", 4) Anu Ruotsalainen, Joutsa "Ystävyys", 5) Heidi Mäkinen, Joutsa "Sateenkaarivessa". **IV-sarja, 15-18 -vuotiaat:** 1) Eeva Hytönen, Leivonmäki "Hymy", 2) Terhi Saarinen, Mieskonmäki "Kuivuus", 3) Elina Vanhalahti, Pappinen "Saastuneet lehdet", 4) Taina Westman, Joutsa "Kukka ja pilvi", 5) Jaana Soilu, Angesselkä "Yksin".

Kilpailuun tuli töitä kaikkiaan useita kymmeniä. Voittajat valittiin siten, että töiden tekijöiden nimet käännettiin esiin vasta, kun palkintojärjestes oli päätetty. Arviointiraatiin kuului paikallisia kuvaamataidonopettajia, pankin henkilökuntaa ja kouluhallinnon ja yleisön edustus.

JS 25/4-96 PM

Tervetuloa

**TERVETULOAA
SYNTYMÄ-
PÄIVILLENI 50**

Seppälän kokoustilaan
10.5. klo 15.00 jälkeen.

7.5.96 **Eero Sievänen**

Olisi tarjolla !

Soppoo ja kuakkukahvit
Huttulassa 22.5.-96
klo 12-19.

Tervetuloa !

Hemppa

JS 9/5-96

**Hempan virka
julistettiin auki**

Lehtori Heimo Latva sai koululautakunnan päätöksellä virallisen eron tehtävästään eläkkeelle siirtymisen johdosta. Samassa kokouksessa koululautakunta päätti julistaa Joutsan yläasteen matematiikan, kemian ja fysiikan opettajan viran haettavaksi.

Eläkkeelle siirtyvä Heimo Latva on tullut tunnetuksi lukemattomissa eri työ-, harrastus- ja luottamustehtävissä. Seutukunnalla hänet tunnetaan aktiivisesta liikuntaharrastus- ja -kasvatustyöstään, valtakunnallisesti hän on ollut mukana myös mm. opetussuunnitelmatyössä ja esimerkiksi matematiikan opettajien hankkeissa. Näiden lisäksi Hempalla on tuntumaa myös musiikkiharrastuksiin. JS 23/5-96

Joutsan yhteiskoulun

**50-vuotisjuhlaa vietetään helatorstaina 16.5.1996
seuraavasti:**

- 10.00 Juhlajumalanpalvelus Joutsan kirkossa ja kunniakäynnit haudoilla
- 12.00 Tervehdysten vastaanotto lukiolla
- 13.00 Pääjuhla lukiolla
- 16.00 Luokkakokoukset Huttulassa

Tilaisuus tapaamisiin myös edellisenä iltana Joutsenlammella.
Tervetuloa !

JS 25/4-96

Joutsan yhteiskoulun 5. lk. v. 1955-56.

Helatorstaina 16.5.1996 klo 13.00 pidettävän koulun 50 v. juhlan jälkeen klo 16.00 kokoonnumme ravintola Huttulaan 40-vuotisloukkakokouksen merkeissä. Tervetuloa.

Antti Kotimäki, p. 947-889415 Tapani Tuomiharju 90-783241

JS 25/4-96

**Vuonna 1957
Joutsan yhteiskoulun
lopettaneet,
ottakaa pikaisesti yhteys
Riitta Pylkkäseen
(o.s. Vanhanen)
puh. 971-261 9225**

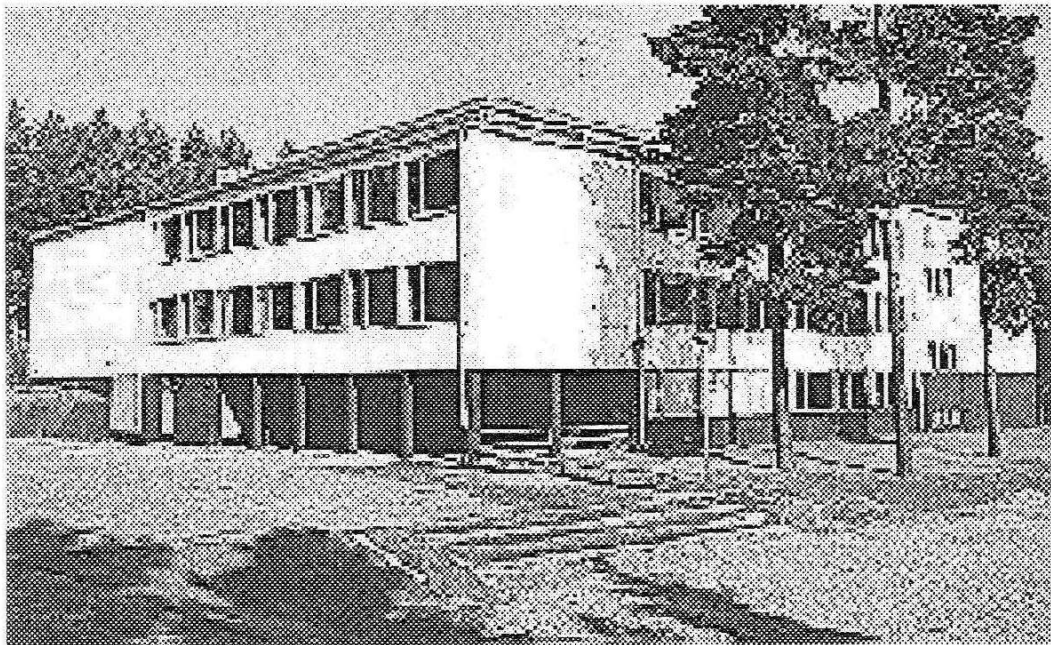
7.5.96

ABIT -76 JOUTSAN LUKIO !

20 v. Luokkakokous
Joutsenlammella
la 25.5.96 klo 19 alkaen
Ei enn. ilm. lisätietoja
puh. 918 - 7161 021/

Tiia. JS 25/4-96

Joutsan yhteiskoulu juhlii puolta vuosisataa



Joutsan lukio

Joutsan yhteiskoulu täyttää tänä vuonna 50 vuotta. Koulun 50-vuotisjuhla pidetään lukiolla helatorstaina 16.5. Juhlapäivä alkaa jumalanpalveluksella ja kunniakäynneillä entisten opettajien haudoille.

Pääjuhlassa esiintyy joukko lukion entisiä ja nykyisiä koulun oppilaita ja opettajia. Tervehdysanat lausuu koulun rehtori **Rauno Kivistö**. Yhteiskoulun historiikin on

laatinut yläasteen entinen rehtori **Simo Avikainen**.

Juhlapuhujaksi on saatu koulusta vuonna 1968 ylioppilaaksi kirjoittanut professori **Kari Mielikäinen**. Maatalous- ja metsätieteiden tohtori ja Helsingin yliopiston professori Mielikäinen on kotoisin Hirvensalmelta.

Lääninhallituksen tervehdyksen juhlaan tuo lääninkouluneuvos

Heikki K. Lyytinen ja päätössanat lausuu kunnanvaltuuston puheenjohtaja **Terttu Hentinen**.

Juhlan musiikista vastaavat **Teuvo Salminen, Olli Renko, Markus Tuominen** ja koulun kuoro, **Anne Sorjanen** sekä **Juha-Matti Vihtanen**.

Juhlan yhteydessä vieraat voivat tutustua juhlanäyttelyyn, johon on koottu valokuvia ja vanhaa oppimateriaalia. Juhlapäivä päättyy luokkakokouksiin ravintola Huttulassa.

7315/5-86

Joutsan yhteiskoulun perustamisesta 50 vuotta

Joutsan lukiolla vietetään tänään paikallisen oppikoulutoiminnan 50-vuotisjuhlaa.

Joutsan Yhteiskoulun kannatusyhdistys sai 25.4.1946 viisiluokkaisen oppikoulun perustamisluvan. Koulu aloittikin

toimintansa jo saman vuoden syyskuussa. Keskikouluna se toimi 15 vuotta. Syksyllä 1961 koulu laajeni valtioneuvoston luvalla kahdeksanluokkaiseksi valtion linjajakoisia lyseoita vastaavaksi yhteiskouluksi. Si-

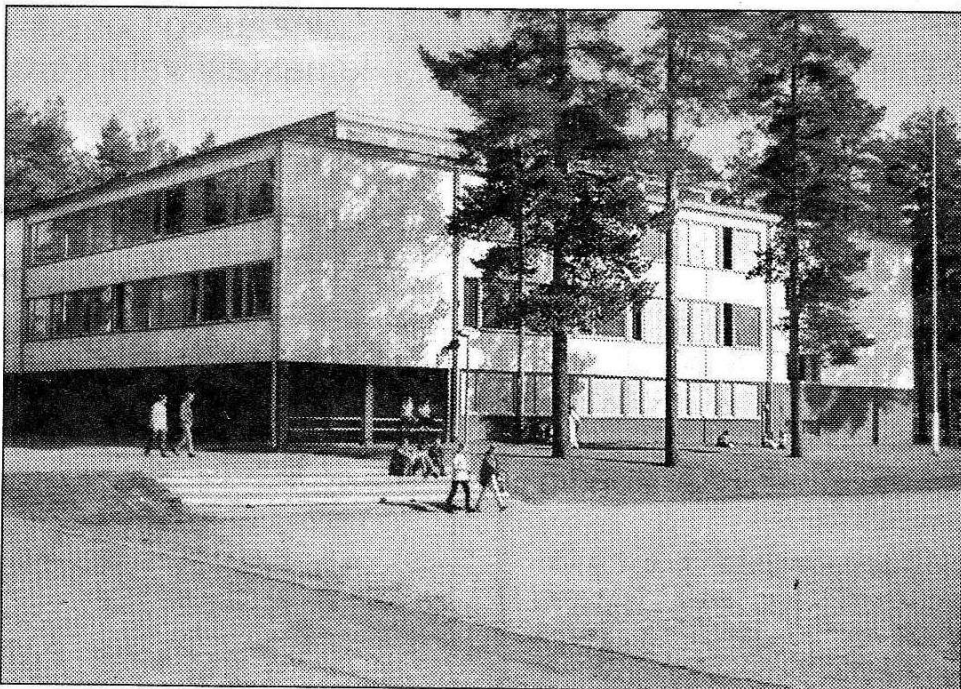
tä ylläpiti kannatusyhdistys 27 vuotta. Vuonna 1973 koulun omistajaksi tuli Joutsan kunta. Vuotta myöhemmin siirryttiin peruskouluun ja yhteiskoulun tilat jäivät lukion käyttöön.

Viidenkymmenen vuoden aikana on koululla ollut vain kaksi rehtoria. Ensimmäisenä rehtorina toimi joutsalaisen Mämmilän tilan poika Antti Mossola 21 vuotta eli vuoteen 1967. Siitä lähtien on rehtorina ollut Rauno Kivistö.

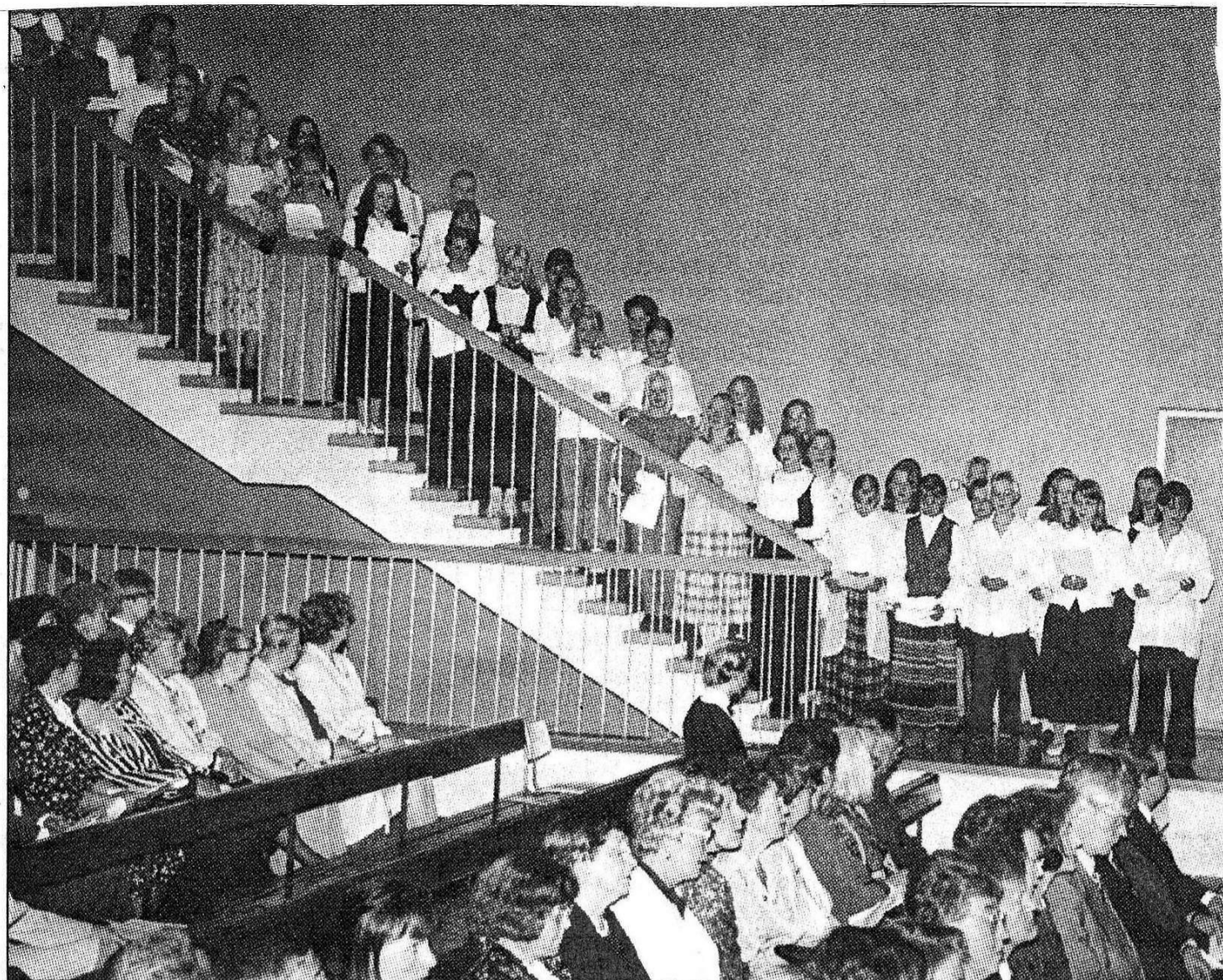
Johtokunnan puheenjohtajina ovat toimineet maanviljelijä Frans Temisevä, tohtori Yrjö Leikola, isännöitsijä Mauno Leppänen ja viimeisenä yhteiskoulun aikaisena puheenjohtajana pankinjohtaja Sampo Rannikko.

Juhlajumalanpalveluksessa saarnaa tänään koulun entinen oppilas Pekka Rahkila ja lukiolla vietettävässä pääjuhlassa pitää juhlapuheen niinikään entinen oppilas professori Kari Mielikäinen.

740-11.15/6-86



Joutsan yhteiskoulu täyttää tänään 50 vuotta.



EERO PELTONIEMI

Joutsan lukioa juhlittiin arvokkaasti helatorstaina.

Laadukas koulu luo vahvan pohjan huippuosaamiselle

Eero Peltoniemi

Jatkuvasti on korostettu huippuosaamisen ja erikoistumisen tarpeellisuutta. Huippukeksinnöt syntyvät yrityksissä,

jotka pyrkivät säilyttämään etumatkansa kehitystyöllä ja pitämällä tietonsa salassa kilpailijoiltaan. Siksi viimeisin tieto ei ole myöskään koulujen käytössä, sanoi professori Kari Mielikäinen juhlapuheessaan Joutsan yhteiskoulun 50-vuotisjuhlassa. Kannatusyhdistyksen perustamasta yhteiskoulusta tuli Joutsan lukio.

Metsäntutkimusta ja peruskoulusta sekä lukiosta jatkuvaa tutkijan uran vaiheita tarkastellessaan Mielikäinen katsoi, että peruskoululla ja lukiolla on erittäin vaativa tehtävä perussivistyksen jakamisessa. Terveiden ihmisten lisäksi

tarvitaan tervettä järkeä ja loogista ajattelua sekä kokonaisuuksien hallintaa. Katsellessaan nyt tutkijana vanhaa koulun päästötodistusta Mielikäinen ei löytänyt yhtään turhaa ainetta.

Juhlan esiintyjiksi oli kutsuttu vuosikymmenien aikana koulussa niin opettajina kuin oppilainakin olleita.

Päätössanoissaan kunnanvaltuuston puheenjohtaja Terttu Hentinen lupasi, että yhteiskoulun alkuperäisen rakennuksen päädyssä oleva tammi eli Opinpuu rauhoitetaan muistuttamaan sivistyksen voimasta.

Onko Joutsa tiedon valtatie varrella?

Internet – seutukunnan uusi haaste

Joutsan Lukio on siirtynyt internet-aikaan. Tietoliikennettä on kouluissa opetettu jo vuosia, mutta vasta kuluneen vuoden aikana ovat internetin lähes rajattomat mahdollisuudet tulleet tunnetuksi ja tutuiksi innokkaimmille tietotekniikan ystäville. Yhteydet tähän ihmeelliseen tietoverkkoon ovat lukiolla olleet joulusta saakka, ja noin kuukausi sitten saatiin koulun oma kotisivu valmiiksi. Koulun kotisivut ovat opettaja Keijo Kurjen käsialaa ja ne tulivat mahdollisiksi Joutsan lukion saatua ilmaista palvelintilaa Jyväskylän yliopiston palvelimelta. Lukion kotisivut esittelevät muun muassa koulun opetussuunnitelmaa ja henkilökuntaa.

Tänä keväänä on tietoliikennekurssin valinneilla ollut ensikertaa mahdollisuus tehdä itse omia kotisivuja. Oppilaiden kotisivuja onkin ilmestynyt ainakin **Jaska Kangasviereltä, Antti Peltoselta, Pekka Nurmiselta ja Jouni Lehdolta.**

– Kotisivuni on ollut käytössä noin kaksi kuukautta. Kotisivu voi olla esittely omistajastaan, hänen harrastuksistaan tai mistä vain, kertoo Kangasvieri. Jaskan kotisivulla on tähän asti käynyt jo yli 400 vierailijaa.

Pojat kertovat viettävänsä verkossa keskimäärin seitsemän tuntia viikossa. Hintaa istunnoille tulee noin kahdeksan markkaa tunnilta. Poikien sivut ovat kotitekoisia, eli kouluaikaa ei niiden valmistukseen ole käytetty.

– Joutsan kunnan kannattaisi tutkia tarkkaan internetin mahdollisuudet, lähikuntien kanssa voitaisiin yhdistää voimavarat ja hankkia yhteinen palvelin. Verkkojen käyt-



“Koulun koneet ovat jo suorituskykynsä ääri rajoilla”, tuumivat Jaska, Pekka ja Antti.

täjä määrät kasvavat valtavalla nopeudella jatkuvasti, joten tämä ei ole enää pelkkää leikkiä. Netin kautta voi jo nyt esimerkiksi tehdä ostoksia, ja kunhan nettiraha pääsee vauhtiin, tulee tulevaisuuden kaupankäynti muuttumaan suuresti, povaa Pekka Nurminen.

– Monissa kunnissa on kirjastoihin hankittu päätteet, joista on yhteydet verkkoihin. Olen varma, että ihmiset käyttäisivät tällaista palvelua ja maksaisivatkin mielellään 10-20 markkaa tunnilta. Yliopistoissa, korkeakouluissa ja monissa muissa kouluissa tietoliikenne tulee kaikille oppilaille tutuksi. Kirjaston

välityksellä myös vanhemmalla väestölläkin olisi mahdollisuus pysyä kehityksen rattailla mukana, sillä jo nyt vaaditaan monilla aloilla atk:n perustietojen hallintaa. Ja tulevaisuudessa sen merkitys kasvaa vain entisestään, toteaa Jaska Kangasvieri.

Omat kotisivunsa ovat myös hankkineet lukion opettajat Keijo Kurki, Juha Dammskägg, Kaija Töyrylä ja Heikki Mattila.

– Olen käyttänyt internetiä vasta vähän aikaa, enkä ole tutustunut sen kaikkiin hienouksiin, mutta pidän sitä kuitenkin erittäin mielenkiintoisena. Ja kielenopettajalle se

on erinomainen palvelu, internetin kielenä kun käytetään pääasiassa englantia, **Heikki Mattila** kertoo.

– Opetuksessa internetiä on käytetty jonkin verran, oppilaat ovat löytäneet englannintuntien portfolio-töihin uusia asioita ja maantiedon tutkielmissa se on erittäin hyvä apuväline, internetistä löytää varmasti tuoreimmat tiedot eri maista. Vanhat opetusmenetelmät säilyvät varmasti, mutta internet on hyvä lisä.

Kaikki koulut yhteiseen verkkoon?

Matematiikan opettaja **Heimo**

Latva on helmikuun lopussa jättänyt opetushallitukselle anomuksen, jolla Joutsa pyrkii mukaan kokonaisarvoltaan noin 22 miljoonan markan kouluverkko-ohjelmassa. Joutsalle on anottu rahaa noin 600 000 markkaa, jolla kustannettaisiin uusittu kalusto ja verkkoyhteyksien muodostaminen kaikkiin Joutsan kouluihin:

– Kouluverkko-ohjelmassa yhdistettäisiin lukion, ylä-asteen ja myös kaikkien ala-asteiden koneet yhteen verkkoon, jonka kautta kaikilta koneilta olisi mahdollisuus päästä internettiin. Internetin pedagoginen puoli unohdetaan helposti, mutta verkkojen mahdollisuudet ovat melkoiset, Latva sanoo.

– Mikäli Joutsa pääsee mukaan kouluverkko-ohjelmaan, kasvavat kunnankin verkottumismahdollisuudet. Kunta voisi joskus tulevaisuudessa hankkia oman palvelimen, jossa voisivat olla mukana kunta, kirjasto, koulut, palotoimi, terveyskeskus ja lisäksi kunta voisi edullisesti myydä palvelintilaa paikallisille yrityksille, se olisi kaikkien osapuolien etu. Olemme keskustelleet asiasta yrittäjäyhdistyksen puheenjohtajan kanssa ja he olivat kiinnostuneita asiasta, Latva lisää.

– Asian pitäisi ratketa kevään kuluessa, ja uskon että verkkoittumisesta tullaan keskustelemaan vielä paljon. Kunnan oma kotisivu on jo kehittelyn alla, mutta kuntaverkko on sen verran kallis projekti, ettei kannata tehdä hätäkohtaisia päätöksiä. Sitäpaitsi voimme oppia alan pioneerien töistä paljon ja välttää monia erehdyksiä.

Topi Suuronen

JS 9/5-96

Koulujen ilmat mitatataan ensi talvena

Joutsan koulujen ilmanpuhtaudet aiotaan mitata ensi talven aikana. Mittausajatus on lähtenyt liikkeelle eri keskusteluissa esiintyneen kirkonkylän ala-asteen koulun home-epäilyn takia. Sivistystoimenjohtaja **Jorma Mäkisen** mukaan samalla mitataan muidenkin koulujen ilmanlaatua.

— Tätä asiaa on nyt selvitetty ja terveystarkastajan mukaan ilmanlaadun mittauksia ei kannata tehdä enää näin keväällä, koska ilmassa on niin paljon muutenkin epäpuhtauksia, Jorma Mäkinen kertoo.

— Olen myös keskustellut koulun

henkilökunnan kanssa ja heidän mukaansa koulussa on sekä hyvä ilma että ilmapiiri. He eivät ole havainneet itse koulutiloissa mitään hajuhaittoja. Todennäköisesti koululaisten vaatteissa esiintyneet hajut ovat seurausta siitä, että lasten välituntiliikehtiminen voi olla hyvinkin vilkasta ja hikistä hommaa, jolloin vaatteisiin tietysti tulee tunkkainen haju, Jorma Mäkinen arvelee.

Mäkisen mukaan kirkonkylän koulun ilmastointikanavat on tarkoitus joka tapauksessa puhdistaa ensi kesän aikana. JS 9/5-90

Ilman pinkoilua älläkerhoon

Eero Rellman

Kuusi laudaturia yllätti leivonmäkeläisen Hannele Korhosen täydellisesti. Tietokin ehätti kotiin ennen koululta tullutta viestiä.

Matematiikka on Hannelen lempiaine ja vain sitä tuli tiedusteltua, kun kokeet lähtivät koululta. Niinpä esimerkiksi ruotsin ja ranskan laudaturit hän laskeekin onnenkantamoisiksi, mutta hyvin.

Miten menestys petattiin?

— No, ei ainakaan pingottamalla. En koskaan ole ollut himolukija ja pänttääjä, näkömuistista on ollut apua. Jos tuleville abeille jotain pitäisi sanoa, niin kehottaisin muitakin ottamaan rennosti. Jännittäminen ei auta.

Hannele luonnehtii itseään määrätietoiseksi ja varsinkin kotona itsepäiseksi. Tietyissä asioissa jopa laiskaksi.

— Temperamenttini on peräisin isänterolta ja ääni äiti-Pirjolta, jota on kiva kiusata. Puhelimeen olen jo oppinut vastaamaan omalla nimellä, ettei tule sekaannuksia, nauraa tyttö.

Hannele ei ole urheilijatyyppejä, mutta kunnostaan hän pitää huolta säännöllisillä kävelylenkeillä, joille mittaa kertyy useita kilometrejä muutama kerta viikossa.

Viittomakieli on yksi harrastus, jota tekisi mieli jossain vaiheessa jatkaa pitemmälle.

Koulusta hän jää kaipaamaan kave-



EERO RELLMAN

Hannele Korhosen tulevaisuus on täynnä monia uusia asioita.

reita ja matematiikkaa. Sen taidon täydentämiseen avautuu mahdollisuus yliopistossa. Yksi tärkeä harrastuksista on kirjeenvaihto. Vuosi vaihto-oppilaana antoi tuttavuuksia, joihin on yhä kirjellinen yhteys.

Hannele kirjoitti ylioppilaaksi ennen tätä kevättä jo Uudessa-Seelannissa. Tutkintoa ei voi juuri verrata suomalaiseen, sillä aineita oli vain kolme, eikä pakollisia lainkaan. Kotimaahan palattua osasi arvostaa paljon enemmän Joutsan lukion opettajakuntaa.

— En ole lainkaan talousihminen, mutta yllätys yllätys. Kesä kuluu tuttavaperheen taloutta hoitaessa. Haaste se on tämäkin, nauraa tyttö.

Syksyllä haistellaan yliopiston tunnelmia ja keväällä on edessä jälleen ulkomaat, kohteena Intia.

Sitten katsotaan taas elämää vuoden vanhempana. KSM L 4/6-90

Lukion kakkosille turnaushopeaa koripallossa

Joutsan lukion 2AB:n joukkue osallistui Hankasalmen Monnarilla koripalloturnaukseen hyvällä menestyksellä. Sarja pelattiin seka-joukkuein niin, että aina oli oltava vähintään kaksi tyttöä kentällä viidestä pelaajasta.

Joutsan ensimmäinen ottelu meni tuntumaa hakiessa, mutta silti tuli voitto Hankasalmen yläasteesta. Myös Hankasalmen lukion 2. luokka hävisi joutsalaisille, mutta isäntien 1. luokka voitti tiukassa loppuottelussa vieraansa. Näin Joutsaan saatiin kakkossija turnauksessa. Joutsan tasaisessa joukkueessa pelasivat **Katriina Kallioinen, Maria Karppinen, Tiina Tammelin, Hannele Valkonen, Arto Karppinen, Arto Kotamäki, Markus Orpana ja Antti Pänkäläinen.**

Ensi syksynä yhteistyö hankasalmelaisten kanssa jatkuu yötur-
nauksessa. JS 30/5-90

”Ei kai vain mautonta pilaa”

Leivonmäki
ILKKA DÜSSEL

”Kun ensi kerran kuulin asiasta, ajattelin, että ei kai tämä vain ole mautonta pilaa.”

Näin kommentoi leivonmäkeläinen 19-vuotias tuore ylioppilas Hannele Korhonen ensi tunnelmiaan kuultuaan kirjoittaneensa kuusi laudaturia.

Iloisia oltiin myös Hannelen kotona. ”Eniten asiasta taisi olla innoissaan Antero-isäni, mutta myös äitini Pirjo ja 17-vuotias veljeni Jarkko olivat tyytyväisiä tulokseen.”

Joutsan lukiota käynyt Hannele Korhonen kirjoitti korkeimmat mahdolliset arvosanat äidinkielestä, matematiikasta, reaalista sekä ruotsin, ranskan ja englannin kielestä.

”Ranskan ja ruotsin kielen ällät olivat suurin yllätys. Matematiikan ällä oli pienin yllä-

tys, mutta silti suurin ilon aihe”, kertoi Hannele.

Välivuotena kehitystyöhön Intiaan

Hannele Korhonen ei aio pyrkiä suoraan opiskelemaan, vaan pitää väli vuoden. Ensi tammikuussa hän matkustaa kehitysyhteistyövaihdon merkeissä Intiaan.

Kehitysyhteistyö kiinnostaa Hannelea, sillä hän on aina halunnut auttaa niitä, joilla on huonommat eväät pärjätä maailmassa. Intiassa tätä työsarkaa tunnetusti riittää.

”Tiedän, että en henkilökohdaisesti voi paljonkaan auttaa, mutta jos pystyn edistämään edes jonkun mahdollisuuksia kehittää itseään niin, että hänellä on myös vaihtoehtoja elämässään, olen tyytyväinen.”

”Intiasta toivon saavani myös uudenlaisen lisänäkökulman maailmankatsomukseeni.”

Matematiikkaa ja kehitysyhteistyötä

Hannele Korhosen tulevaisuuden suunnitelmat ovat vielä auki, mutta matematiikan opiskelu tai pyrkiminen teknilliseen korkeakouluun kiinnostaa häntä, samoin kehitysyhteistyö.

”Hankin ehkä ammatin, jota voin hyödyntää kehitysyhteistyötehtävissä”, Hannele kaa vailee.

Hannelen harrastuksiin kuuluu kirjeiden kirjoittaminen. Kirjeitä lähteekin paljon muun muassa Uuteen-Seelantiin, jossa Hannelella on vaihto-oppilasvuoden jäljiltä paljon ystäviä.

Myös lukeminen ja ulkoilu kuuluvat Hannelen vapaa-ajan harrastuksiin.

”Reaalikoetta kehitetty oikeaan suuntaan”

Nykyistä ylioppilaskirjoitusjärjestelmää Hannele Korhonen pitää aika hyvänä. ”Esimerkiksi reaalikoe on kehittynyt järkevämpään suuntaan. Nyt reaalisissa on keskityttävä enemmän ongelman ratkaisuun, kuin monistamaan ulko-opittuja asioita.”

”Kielikokeissa monivalinta-tehtävät antavat kuitenkin ehkä vielä liian paljon sijaa arvauksille, eikä näin todellista kielitaitoa saada mitattua. Toisaalta vapaaehtoinen suullisen kielikokeen mahdollisuus on eteenpäinmenoa”, sanoo lukion päästötodistukseensa keskiarvokseen 9,7 punnertanut Hannele Korhonen. *ESS 2/15-96*

Hannele Korhonen ja kuusi laudaturia

Ylioppilaskirjoitusten arvosanat ja arvosteluasteikko ovat muuttuneet. Laudatur pysyi yhä korkeimpana arvosananana, mutta tänä vuonna sen saa entisen noin 20 prosentin sijasta vain 5 prosenttia parhaista. Jos kuusi laudaturia oli aikaisemmin huippusuoritus, on se nyt erinomainen huippusuoritus. Koko maassa kuuden laudaturin kirjoittaneita ylioppilaita oli vain 31, joiden joukkoon kuuluu leivonmäkeläinen **Hannele Korhonen**.

– Olen hyvin yllättynyt, sain tiedon vasta äsken. Kirjoitukset vastasivat odotuksiani, mutta aivan tällaista menestystä en osannut odottaa, Hannele kertoo

Hannele on nyt kaksinkertainen ylioppilas, sillä hän suoritti ylioppilastutkinnon myös Uudessa Seelannissa, jossa hän oli vaihto-oppilaina vuoden verran.

– Uuden Seelannin koulusysteemi on löysä suomalaiseseen verrattuna, siellä kokeet kestivät vain kolme tuntia ja pakollisia aineita ei ollut lainkaan. Kokeet olivat kuitenkin tiiviimpiä. Sain Uudesta Seelannista varmuutta englannin kielen ja myös kokemusta yo-kirjoituksista, mutta kyllä minulla oli onnea ranskan ja ruotsin kielen kanssa, Hannele sanoo.

Todellinen menestyksen salaisuus on Hannelen mukaan kovan työn ja rennon otteen yhdistelmä.

– Ainoa neuvoni tuleville abeille on: ottakaa rennosti, jännittäminen on turhaa.

Korhosen tulevaisuudensuunnitelmat ovat selvät.

– Olen löytänyt kesätyöpaikan ja syksyllä jatkan opiskelua lukion jälkeen yliopistossa, jossa aion opiskella matemaattisluontoisia ai-



Hannele Korhosella on ällä.

neita. Keväällä lähdän vuodeksi ulkomaille. Lakki on jo ostettu ja yrittän pitää mahdollisimman pienet juhlat, Hannele toteaa.

TS

Joutsan lukiosta 54 uutta ylioppilasta

Joutsan lukiosta valkolakin saa tänä keväänä 54 uutta ylioppilasta. Leivonmäkeläinen **Hannele Korhonen** saavutti lähes mahdottoman: kuusi laudaatturia.

Joutsan lukion uudet ylioppilaat keväällä 1996: Aaltonen Tanja, Auvila Johanna, Auvinen Jenni, Halme Johanna, Heino Miia, Heinonen Maija, Hepola Sari, Honkala Päivi, Hyytiäinen Päivi, Hyökyaara Satu, Kailanen Sari, Kaksonen Kati, Karhula Tiina, Kuitunen Katja, Kuitunen Mika, Laitinen Essi, Lautsilta Virve, Läderberg Suvi, Makkonen Mikko, Mäkinen Milla, Nurmio Sari, Paappanen Mariika, Pajunen Erja, Peltoniemi

Pauliina, Salonen Elisa, Sankari Mika, Suikkanen Paula, Suuronen Topi, Tanttula Mirja, Asikainen Henna, Hauvala Lasse, Huovinen Tero, Korhonen Hannele, Kukkanen Petri, Lahtinen Kirsi, Lahtinen Sini, Laitinen Teemu, Leporanta Minna, Liukkonen Tuomo, Mönkölä Sanna, Nieminen Virpi, Parjanen Hanna, Peltonen Leena, Päre Jukka, Raento Tuuli, Ruhanen Eija, Saarinen Juha-Pekka, Saranen Teemu, Sievänen Suvi, Stöd Saija, Tami Maija-Leena, Tuominen Titta, Tuukkanen Anne, Mirsch Maria.

Hartolan opistosta ylioppilaaksi kirjoitti joutsalainen Pasi Sarolahti.

(Vakokuva toisella viikolla.)

Pörssipeli ratkesi Joutsan lukiossa



Nuoret pörssihait: Karo Kiiskinen, Antti Lavia ja Hannu Tarhonen.

Lukiolla **Paavo Valkosen** järjestämä leikkimielinen pörssipeli on tämän kevään osalta ratkennut. Jokainen halukas lukiolainen sai joko pienessä porukassa tai yksin valita 10 000 markan edestä osakkeita Helsingin arvopaperipörssistä. Osakesalkkujen arvoja verrattiin huhtikuun lopussa, minkä perusteella saatiin tulokset.

Tänä vuonna pörssipelin voitti toisluokkalaisten joukkue **Karo Kiiskinen, Antti Lavia ja Hannu Tarhonen**. Poikien osakesalkun arvo kasvoi kolmessa kuukaudessa lähes 7000 markkaa. Hyviä valinto-

ja osasivat tehdä muutkin, sillä ai-noastaan kolme joukkuetta jäi tässä tiukassa kilpailussa tappiolle.

Merita-pankin Joutsan konttorin johtaja **Jorma Welling** jakoi pienet palkinnot niin voittajille kuin hävinneillekin. Tulokset: 1) Karo Kiiskinen, Antti Lavia, Hannu Tarhonen 6 863,20 mk, 2) Juha Hämäläinen, Mikko Pasanen 4 720 mk, Antti Pänkäläinen, Tiia Otava 4720 mk, 4) Petri Himanen, Toni Huisman, Antti Ruskeala, Ville Siihola 2 816,30 mk 5) Arto Kotamäki, Markus Orpana 2 460 mk.

ÄmTee

Yksityisten vastuulta kunnan laitokseksi

Yhteiskoulun 50 vuoden taival paalutettiin puheihin ja muisteloin

– Tämän päivän ei ole tarkoitus olla näyttö siitä, mitä kaikkea kurssimuotoisessa luokattomassa lukiossa nykyisin puuhaillaan. Sen sijaan tänään entiset oppilaat ja opettajat voivat tavata toisiaan nostalgisissa tunnelmissa!

Tähän tapaan luonnehti Joutsan lukion rehtori Rauno Kivistö tervehdyssanoissaan Joutsan yhteiskoulun 50-vuotisjuhlaa helatorstaina. Päiväjuhlan varsinaisen historiikkiosuuden lisäksi myös juhlapuheessa kuultiin väläyksiä koulun aiemmilta ajoilta, kun professori Kari Mielikäinen pohdiskeli oman kouluaikinsa merkitystä myöhemmälle elämälleen. Päiväjuhlan jälkeen monet entiset oppilaat kerääntyivät vielä Huttulaan vapaamuotoisiin luokkakokoustunnelmiin.

Joutsan yhteiskoulun 50-vuotisen taipaleen historiikin esittänyt Simo Avikainen palautti mieliin vuosikymmenten takaisen elämänmuodon piirteitä selvitellessään Joutsan yhteiskouluhankkeen taustaa.

– Esimerkiksi lukuvuonna 1910-11 oli joutsalaisia oppikouluissa lähikaupungeissa eri vuosiluokilla vain 8 oppilasta. Voi kuvitella, että kalliiden kustannusten ja käytännön hankaluuksien lisäksi vähän toisella kymmenellä olevan maalaislapsen koti-ikävä oli syynä mo-



Joutsan yhteiskoulun historian ensimmäinen viides luokka vuodelta 1949 kokoontui koulun 50-vuotisjuhlassa luokkakuvaan vuosikymmenten tauon jälkeen. Sen ajan "ysiluokkalaiset" vakuuttivat, että heidän aikanaan koulunkäynti oli mukavaa ja erityisen yhteishenkistä.



Joutsan yhteiskoulun entinen oppilas ja opettaja Anne Sorjanen valmistui sittemmin musiikinopettajaksi ja kävi tuomassa entisen ohjelmajonsa juhlaan laulutervehdyksen.

nen opintien katkeamiseen, Simo Avikainen arvioi.

Sodanjälkeisinä jälleenrakennuksen aikoina seutukunnalla kuitenkin kannettiin huolta lasten ja nuorten tulevaisuudesta niin, että kouluasia jälleen kerran nostettiin esiin. Koulun kannatusyhdistyksen tarvitseman lainan takasivat lopulta yksityiset henkilöt ja muuta tukea saatiin useilta eri yhteisöiltä. Simo Avikaisen mukaan prosessi on erinomainen esimerkki siitä, mitä muuttamien aktiivisten ja pätevien henkilöiden ennakkoluuloton toiminta saa aikaan.

Varsinaisen koulutoiminnan päästyä alkuun väliaikaisissa tiloissa vaadittiin vielä lisää suuria ponnistuksia kunnollisen koulurakennuksen saamiseksi.

– Seutukunnalla nostatettiin kansanliike lasten ja nuorten tulevaisuuden hyväksi. Taloudellisia vaikeuksia uhmattiin kokoamalla rahaa kaikilla mahdollisilla laillisilla keinoilla. Järjestettiin ompeluseuroja, askarteluiltoja, myyjäisiä, arpajaisia, tukki- ym. keräyksiä, iltamia ja monenlaista muutakin talokootyötä, Simo Avikainen listasi.

Hän totesi, että useisiin tilaisuuksiin osallistuttiin yllättävän suurin joukoin koko seutukunnalla, ei yksinomaan Joutsassa.

– Koko Joutsan yhteiskoulun toiminnan ajan ovat yksityiset henkilöt olleet aloitteiden tekijöitä ja niiden toteuttajia. Peruskouluun siirryttäessä 1974 vastuu siirtyi kokonaan yhteiskunnalle. Nyt on oikeus edellyttää kunnan päättäjiltä samaa kaukonäköisyyttä kouluasioissa kuin yksityiset 50 vuotta sitten ja siitä lähtien osoittivat, Simo Avikainen muistutti.

“Yhteiskoulusta elämän eväät”

– Muistan, kuinka kouluaikana arvostelimme historiaa uskoen, et-

tei menneisyyden tapahtumilla vuosilukuineen tulisi olemaan meille mitään käyttöä. Arvelimme, että parempaa tulevaisuutta luodaan ainoastaan hylkäämällä kaikki vanha ja kehittämällä uusia ideoita lähinnä omasta päästä. Siinä erehdyimme pahemman kerran.

– Voin vakuuttaa, etten löytänyt vanhasta päästötodistuksestani yhtään turhaa ainetta. Kaikella tiedolla on ollut käyttöä.

Näin arvioi joutsalaista koulutaivaltaan juhlapuheessaan Hirvensalmella syntynyt Kari Mielikäinen. Hän on koulutukseltaan maatalous- ja metsätieteiden tohtori ja toimii professorina Helsingin yliopiston metsäntutkimuslaitoksessa. Hänen mukaansa Joutsan yhteiskoulu antoi elämän perusevää, joiden pohjalle on hyvä rakentaa elinikäistä oppimista vielä vuosikymmenien jälkeenkin.

– Tärkeä, ehkä kaikkein tärkein taito, jonka koti ja koulu voivat yhdessä nuorille antaa, on kuitenkin ihmisyyden ja itsetunto. Vahva itsetunto ei tarkoita missään tapauksessa uhoavaa, kaiken kaatavaa itsetuottamusta, vaan päinvastoin realistista arviota omista vahvoista, mutta myös heikoista puolista. Ihminen, joka hyväksyy myös heikot puolet itsestään, pystyy tarjoamaan parastaan yhteistyössä muiden ihmisten kanssa ja myös kysymään neuvoa tarvittaessa, professori Mielikäinen muistutti.

Nostalgiaa sanoin ja kuvin

Joutsan yhteiskoulun 50-vuotisjuhlan puhepitoista ohjelmaa tähdittivät muutamat musiikkinumerot, joista vastasivat nykyisten koululaisten kuoron lisäksi muutamat entiset oppilaat ja opettajat. Eri puheissa esiintulleiden historiallisten merkkipaalujen lisäksi musiikilliset arvot nousivat erityisesti kunniaan

myös lukion luokkiin kootuissa näyttelyissä; esillä oli ansiokas kokoelma valokuvia mm. legendaarisesta Joutsan Big Bandista, kuten myös muista koulumaailmaan kuuluvista harrasteista.

Yhteiskoulun historian urheilivat oppilaat listattiin myös näyttelyn lisäksi jokaisen juhlavieraan käteen annetun juhlalehtisen sivuilta. Saavutuksia on niin menneiltä kuin nykyisiltäkin vuosilta aina maailmanmestaruuksia myöten.

Ennen varsinaisen juhlatilaisuuden alkua sekä myös ohjelmanloputtua juhlayleisö tungeksi näyttelykuvien äärellä. Erityistä kiinnostusta herättivät myös videolle siirretyt filminpätkät vuosikymmenten takaisista ylioppilaista. Hihityksin, taivasteluin ja lämpimin tervehdysalauksin tapailivat monet entiset oppilaat toisiaan vuosikymmentenkin tauon jälkeen.

Omaan yhteiseen luokkakuvansa kokoontui ainakin Joutsan yhteiskoulun ensimmäinen viides luokka vuodelta 1949. Samainen luokka luovutti lukiolle **Raimo Ikosen** johdolla **Kari Tuominen** piirtämän kuvan oman kouluaikinsa opinahjona toimineesta rakennuksesta.

Kymmenet juhlavieraat siirtyivät lukiolta päiväjuhlan jälkeen jatkamaan iltaa vapaamuotoisen seurustelun merkeissä. “Huttulaanhan sitä aina ennenkin mentiin..”, muistelivat toisensa viimeksi 24 vuotta sitten tavanneet **Eine Rosenberg-Riihimäki** ja **Marja Tikkamäki**, lukioaikaiselta nimeltään **Rahkila**.

Monien mukaan turhan aikaisin päättynyt illanvietto kuitenkin todensi päiväjuhlan alussa lukion rehtorin lausumat sanat siitä, että nostalgia on kuin huone, jossa on hyvä käväistä, mutta jonne ei pidä jäädä asumaan.

75 23/5-96

OPETTAJAN VIRAT

JOUTSAAN ON TAAS
VALITTU UUSIA
OPETTAJIA JA (LÄHES)
KAIKKI NAISIA!



Kari PS. JOUTOPILAT LUKIOLLA -
96 POIKKEA SYYNÄÄMÄSSÄ!



**- MIESOPE ALKAA
OLLA PIKAPUOLIIN
KATOAVA LUONNONVARA!**

SISSO!

JS 4/7-96

Suomi – missä se on?

Tärkeä kysymys 6-vuotiaalta opiskelijalta, joten kaivamme kartan esille ja annamme vastauksen. Tästä se alkaa.

Olemme Takapaun koululla Uudessa Seelannissa. Koulu on alueensa suurin maaseutukoulu, vahvuudeltaan n. 130 oppilasta, joista talvisen flunssan vuoksi paikalla vain noin 80. Oppilaat ovat iältään 5-13 v. Koko koulu voisi itse asiassa olla suomalainen, kaikki lie voisivat olla naapurintyttöjä ja -poikia, paitsi että ryhmä on värikkäämpi: yhä 25-30 % Takapaun väestöstä on Maoteja.

Minä ja Karin pidämme esitelmää Suomesta ja Ruotsista, minä Leivonmäkeä edustaen, Karin Eskilstunaa. Luokkia on yhteensä neljä, joissa jokaisessa pysähdymme hetkeksi kertomaan muutamia faktoja kotimaastamme ja vastaamaan oppilaiden kysymyksiin. Pienen kursailun jälkeen he ovatkin todella kiinnostuneita Suomesta, Ruotsista ja melkein kaikesta siinä ja välillä.

Joskus tulee kuitenkin jokaiselle esitelmäsiijälle hetki, jolloin ei todella tiedä mitä sanoa. Onneksi aina voi turvautua maailman tunnetuimpaan henkilöön - joulupukkiin!

- Ai niin, tiesittekö että joulu-pukki tulee Suomesta? Ai ette? Näin se on!

Vanhemmille oppilaille numerot merkitsevät jo jotain, sillä kun ker-



Eeva Hytönen

romme -30 asteen pakkasesta, he ihmettelevät sitä pitkän aikaa.

- Kuinka te voitte ylipäänsä elää siellä?

Niinpä me kerromme talvesta ja kesästä, kukista ja lumesta, jääkiekosta, järvistä, urheilijoista, saunasta, luistelemisesta... Ja lopuksi vielä tärkeistä henkilöistä.

- Martti Ahtisaari.

- Mikä se oli?

Eeva Hytönen

16-vuotias Eeva Hytönen on Lions -järjestön nuorisovaihto-oppilaana Uudessa Seelannissa. Leivonmäkeläinen Eeva on opiskellut vuoden Joutsan lukiossa.

JS 4/7-96

Opettajat kisailivat Savonlinnassa

Koululiikuntaliiton järjestämät opettajien SM-kisat järjestettiin Savonlinnassa 26.-27.6. Tulokset: Suunnistus M50, 4 km ...3) Jukka Kauranen, 5) Kalevi Puttonen. M55 4 km 2) Paavo Valkonen. N55 3 km 1) Pirjo Valkonen.

Suunnistusviesti, A-sarja = joukkueenmuodostus vapaa 3) Keski-Suomi: Kalevi Puttonen, Eero Heikkinen. B-sarja = yksi mies + kaksi naista (toisen naisen voi korvata vähintään 50 vuotias mies) 1) Keski-Suomi: Jukka Kauranen, Päivi Raatikainen, Hannu Väättäinen.

Miehet, saappaanheitto ...19) Lasse Rönkä.

Kiekko, avoin ...14) Lasse Rönkä, 26.86 m.

Miehet, keihäs ...9) Lasse Rönkä, 45.67 m.

JS 4/7-96

Insinöörin perustaidot eivät kiinnosta

Pojat golfaavat vain kurssin täyteen

JS 5/9-96

Joutsan lukion poikien liikunnanopettaja **Esko Immonen** epäili puhelimesta aivan aiheellisesti, että toimittajalla taitaa olla sen verran ikää, etteivät nykyisen koululiikunnan kaikki hienoudet ole meikäläiselle ehtineet. Eivätpä tosiaankaan, ainakaan golfin muodossa. Lajia nimittäin opetetaan taas tänä syksynä Joutsankin lukiossa. Opettajan mukaan se on nykypäivän laji ja sitäpaitsi oppilaille tarpeellinen, koska se hänen mukaansa kuuluu jokaisen Nokian insinöörin perustaitoihin.

Joutsassa kun ei kumminkaan kunnan greeniä ole, täytyi golfarit löytääkseen suunnata urheilukentälle. Siellähän heitä olikin koko joukko; verkka-asuisia, farkkuasuisia ja sortsiasuisiakin lukiolaispoikia golfmailaa heiluttelemassa.

Asiaanvihkiytymättömän kysymyksiin eivät pojatkaan osanneet paljon valaistusta antaa, sillä kosketus golfin ihmeelliseen maailmaan oli heillekin ensimmäinen. Kun "monikansallisessa" Joutsan lukiossa kuitenkin on oppilaita myös Hartolasta, missä sentään on golfkenttä, kyselin hartolalaisilta, tuleeko heistä tämän myötä himogolfaajia.

– Ääh... pitää vaan saada nämä liikuntakurssin tunnit täyteen... On tää varmaan ihan kivaa, mutta tus-



Ensimmäisen golfaustuntuman tyylinäytteitä antamassa lukiolaisjoukko, jossa joutsalaisten lisäksi on edustajat myös Tammijärveltä ja Leivonmäeltä. Mukana Saku Pietilä, Antti Heiska, Juha Nieminen, Jyrki Häkkinen ja Antti Vallaskangas.

kin harrastan enää tämän jälkeen, pojat arvelivat.

Myöskään ruusuinen tulevaisuudenkuva nuoresta insinööristä Nokian palkkalistoilla ja kauppa-kumppanin viheriöllä ei poikia innoistanut. He arvelivat, että ennen Nokian insinöörinpestiä ja -palkkaa

joutuu varmaan opettelemaan muutamankin asian, kuin golfaamisen.

Muina liikuntakurssien lajeina Joutsan lukiossa harrastetaan golfin lisäksi mm. ainakin squashia ja seinäkiipeilyä.

PIRKKO MÄÄTTÄLÄ

JS 34/10-96



VELI TÖYRYLÄ

Monenlaista toimintaa vuosien varrella yhteisissä asioissa - luotettavasti

Sinä päätät **58** jatkanko?

Joutsan lukiolaiset

Valkeni sekini torstaipäivä, kun me 20 lukiolaista ja viisi opettajaa lähdimme kohti tuntematonta. Tarkoituksenamme oli vierailla ystävyyskoulussamme Kilingi-Nömmessä ja tutustua virolaisiin nuoriin sekä heidän kulttuuriinsa.

Joutsan lukiolla on ollut ystävyystoimintaa Kilingi-Nömmen kanssa jo useita vuosia. Vuonna 1991 saimme joukon oppilaita vieraaksemme Joutsaan, ja nyt meillä oli viimein mahdollisuus tehdä vastavierailu Kilingi-Nömmeen.

Lähdimme torstaina 10.10. Rauhno Aholan luotsaamina jännittyneinä kohti Tallinnaa. Laivamatka sujui rattoisasti, ja aikaisin aamulla saavuimme Tallinnan satamaan. Satamasta matka jatkui Kilingi-Nömmeen, jossa meitä jo odotettiin. Koko matkan jännittävin osuus oli lähestymässä, nimittäin nyt tulimme kohtaamaan ystävämme. Heidän ja heidän perheidensä kanssa jokainen tulisi viettämään seuraavan vuorokauden.

Saimme tutustua uusien ystäviemme kanssa keskkooliin ja koulun opetukseen parin tunnin ajan. Opiskelu on jonkin verran erilaista kuin Suomessa; opetus on luentomai-



Joutsan lukion oppilaita ja heidän majoittajiaan Kilingi-Nõmme Keskkoolin edessä.

sempaa ja oppilaat vaikuttavat ahkerammilta kuin täällä Suomessa, tai ainakin Joutsassa. Koulussa on noin 700 oppilasta, eli ekaluokkalaista aina meidän abi-ikäryhmäämme asti. Koulussa käytettävät oppikirjat ovat lähes samanlaisia

kuin meillä ja ne ovat hyväkuntoisia, vaikkakin niitä on kierrätetty hyvinkin monella oppilaalla. Kilingi-Nõmme keskkoolissa on panostettu ATK-laitteistoon. Koulussa on 8 kappaletta 486-koneita ja kaksi Pentiumia CD-asemineen.

Kun olimme viettäneet mielenkiintoisia hetkiä tunneilla, siirryimme ruokailun jälkeen juhlasaliin. Tervehdyspuheiden jälkeen "reisi-juht", matkanjohtajamme Veli Töyrylä, luovutti rehtori Aarne Linkille Lions Club Joutsan/Jousan lahjoittaman kauko-ohjattavan CD-stereoradionauhurin (eli monitoimimangan). Koulun puolesta lahjoitimme laskimia oppilaiden käyttöön. Saimme seurata korkeatasoisia laulu- ja voimisteluesityksiä. Kun ohjelma oli ohi, hajaannuimme eri puolille tätä pientä, mutta kaunista kaupunkia isäntäperheidemme pariin. Loppupäivän saimme viettää uusien ystäviemme kanssa miten halusimme.

Oli mielenkiintoista nähdä virolaisten nuorten arkipäivää ja perhelämää. Kielitaidon puute ei ollut esteenä; englannin, viron, suomen



Kilingi-Nõmme Keskkoolin tyttötertsetti laulamassa joutsalaisvierailulle.

Virossa

ja saksan sekamelskalla pärjäsi oikein hyvin.

Lauantaiamuna heitimme jäähyväiset Kilingi-Nömmelle ja suuntasimme kohti Tarttoa. Matkalla pysähdyimme eräällä pienellä maatilalla Köpussa. Eläkeläispariskunta hoitelee tätä 2 hehtaarin tilansa ja monia kotieläimiään ahkeruudella.

Kaunis ja historiallinen Tarton yliopisto avautui meille pääarkistonhoitaja Toomas Hiion esittämänä. Yliopisto on suosittu suomalaisten keskuudessa, sillä jo toistasataa suomalaista opiskelee siellä. Onhan eläminen Tartossa huomattavasti halvempaa kuin Suomessa. Korkeatasoinen opetus ja mahdollisuus opiskella lähes kaikkia tieteenaloja houkuttelee opiskelijoita ulkomailta.

Ennen Tallinaan lähtöä kävimme Joutsan ystävyyskunnassa Täht-

75 Hu-86
väressä tervehtimässä kunnanjohtajaa, joka oli juuri nokisena omakotitalonsa lämmityskattilaa puhdistamassa.

Illan tummuessa saavuimme Tallinaan, jossa majoituimme hotelli Olympiaan. Hyvinnukutun yön jälkeen jaksoimme viettää sunnuntaiamun Mustamäen torilla tulinia ostellen. Kiitämme opettajiamme Kaija ja Veli Töyrylää, Pirjo ja Paavo Valkosta sekä Marja Ollilaista saamastamme mahdollisuudesta tutustua naapurimaahamme. Unohtaa ei sovi myöskään kuljettajiamme Rauno Aholaa ja kaikkia niitä, jotka mahdollistivat hienon matkamme. Suurtänu kaikkien matkalaisten puolesta!

JOHANNA FLINKMAN,
ILONA SAVITIE, OUTI SUKANEN



Tarton yliopiston pääarkistonhoitaja Toomas Hiio kertomassa opiskelusta Tarton yliopistossa Joutsan lukion ryhmälle.

Matkalla

Joutsan lukiossa on jo pitkän aikaa toiminut kansainvälisyystyöryhmä, johon tällä hetkellä kuuluvat matkalla mukana olleet opettajat. Kansainvälisyyskasvatus huomioidaan ensinnäkin opiskelussa. Lisäksi koulun oppilaat tekevät vuosittain lukuisia opintomatkoja eri maihin kautta maailman.

Vuonna 1989 Joutsan lukio sai ystävyyskoulun etelä-Virosta Kilingi-Nömmestä. Kilingi-Nömme on vastaavanlainen aito pikku kaupunki kuin Joutsa ja mainio löytö ystävyyskoulupaikkakunnaksi. Kilingi-Nömme Keskkoolin opiskelijat ovat vierailleet kaksi kertaa Joutsassa, ja nyt myös Joutsan lukiolaiset kaksi kertaa Kilingi-Nömmessä. Matkan kustannukset eivät tällä kertaa rasittaneet kunnan taloutta vaan ne saatiin hoidettua muuten. Matkan yhteydessä esitettiin Kilingi-Nömmen keskkoolilaisille kutsu saapua ensi vuonna vierailulle Joutsaan.

Matkalle pääsivät 45 hakijan joukosta seuraavat 20 Joutsan lukion eri kunnista olevaa opiskelijaa: Hartolasta Hanna-Leena Heinonen, Jenni Rinne, Ville Siihola, Tommi Vigman ja Juha-Matti Vihtanen, Leivonmäeltä Antti Hovila, Eeva Hytönen ja Katriina Kallioinen, Luhangasta Tomi Iikkanen ja Arto Karppinen sekä Joutsasta Johanna Flinkman, Tarja Karhula, Eeva-Liisa Marjomaa, Mari Niemi, Tiina Niemi, Juha Nieminen, Pekka Nurminen, Ilona Savitie, Outi Sukanen ja Kati Suuronen.

Kilingi-Nömme Keskkool

Kaikki 12 koululuokkaa työskentelivät samassa suuressa koulu-

rakennuksessa. Vieressä oli lisäksi esikoulu. Oppilaita on vielä runsaasti, mutta alle kouluikäisten ikäryhmät ovat jo sielläkin huomattavasti pienemmät.

Jakaannuimme lähinnä lukiota-soa vastaavien luokkien eri tunneille seuraamaan opiskelua kahden tunnin ajaksi. Opetus oli luento-tyyppisempää, oppilaat tekivät runsaasti kysymyksiä ja kävivät luontevasti näyttämässä vihkojaan oppituntien aikana. Opiskelu oli uutteraa ja vihkot siistejä, väripiirroksin tehostettuja.

Lukioluokilla oli huomattavasti enemmän tyttöjä kuin poikia, esimerkiksi 11. luokan matematiikan tunnilla oli 17 tyttöä ja 11 poikaa. Matematiikan, fysiikan ja tietotekniikan opettajat olivat naisia. Perusopiskeluohjelma on kaikilla sama, mutta lisäksi voi valita erityiskursseja. Esimerkiksi 12. luokan fysiikassa opiskeltiin ydinfysiikkaa ja suhteellisuusteoriaa. Matematiikassa taso vaikutti jokseenkin meidän pitkän matematiikan kaltaiselta, jota Suomessa ei kaikkien uskota

havaittua ja opittua

JS 2/11-96

ymmärtävän. Vaikka kalusteet olivat vanhoja, koulu toimi hyvin. Kehityksen kärjessä oltiin mm. tietokonelaitteissa ja vahvistinlaitteissa mikserineen ja lukuisine mikrofoneineen.

Koulun oppilaiden meille esittämät liikuntaesitykset olivat yllättävän korkeatasoisia, samoin musiikkiesitykset koulun musiikinopettajan omien sävellysten ja dynaamisesti aaltoilevien flyygelisäestysten korostamina.

Koulun mainiossa tyttötertsetissä laulava Liisi Koikson on voittanut aikaisemmin lasten laulukilpailuja mm. Suomessa (Salossa) ja Italiassa. Keskustelin hänen kanssaan

mahdollisuudesta esiintyä ensi kesän Joutopäivillä. Erikoisuutena voidaan mainita, että koulussa on erityinen harrastustoiminnan johtajan virka eli "huvitööjuht", jota hoitaa yhteyshenkilömme Margit Schmidt, joka puhuu hyvin Suomea.

Tarton Yliopisto – Tartu Ülikooli

Matkamme toinen pääkohde oli v. 1632 Kustaa Vaasan perustama kuuluisa ja perinteikäs Tarton Yliopisto, jonka tarjoamasta jatko-opiskelumahdollisuudesta myös monet matkalla olleet Joutsanlukion oppilaat ovat kiinnostuneita.

Joutsan lukiota ylioppilaaksi valmistunut Mikko Peltoniemi opiskelee nyt jo toista vuotta siellä. Lukukausimaksut ovat n. 11 000 mk vuodessa, mutta edullisten asumiskustannusten takia kokonaiskustannukset jäävät alhaisemmiksi kuin Suomessa.

Oppaamme, pääarkistonhoitaja Toomas Hiio sanoi, ettei hän tiedä mistä opiskelijat saavat rahansa, mutta rahaa heillä tuntuu olevan enemmän kuin yliopiston professoreilla. Esimerkiksi lääketiedettä pääsee opiskelemaan helposti, ja opiskelukielenä voi olla aluksi englanti, mutta opiskelu on vaikeaa ellei ole lukiossa opiskellut riittävästi fysiikkaa ja kemiaa.

Yliopiston rakennukset olivat asialliset ja hyväkuntoiset. Yliopiston esittelykierros päättyi mäellä sijaitsevaan yliopiston museoon. Toomas Hiio kertoi mielenkiintoisesti menneitten aikojen opiskelusta yliopistossa kaksintaisteluineen ja erikoisine opiskelijoiden pukuihin. Professorien eläkkeelle siir-

tyminen määräytyi menneinä vuosisatoina hyvin käytännöllisesti. Jos professori ei enää jaksanut kävellä jyrkästi pääarakennuksesta museo- ja arkistorakennukseen nousevaa polkua, hän joutui siirtymään eläkkeelle. Siitä oli polku saanut myös erikoisen nimensä "Professorin kuolema".

Pieni maatila Kõpussa

Matkaohjelmaan kuului käväisy eläkeläispariskunnan Käthe ja Elmar Schmidin pienellä maatilalla aidolla maaseudulla Pärnun ja Viljandin välillä. Tämä viehättävä maatila on mainio näyte siitä, miten perinteisin menetelmin ilman investointeja saadaan turvattua peruselintarvikehuolto.

Suomalaisten käsitys siitä, että itäisen suurvallan alaisuudessa puoli vuosisataa eläneet ihmiset eivät enää osaisi tehdä työtä, osoittautui myös täällä virheelliseksi. Kahdesta hehtaarista oli otettu irti kaikki mahdollinen. Kotieläiminä oli lehmä, vasikka, pari sikaa, lampaita, kanoja, hanhia, kaneja, kissa ja koira. Viljely ulottui puutarhasta juurikasmaahan ja peltoviljelyyn. Sellaista kodikkuutta ja elämän läheisyyttä ei nykyään enää juuri tapaa. Perheen emäntä osasi monet perinteiset taidot ja oli loihtinut suussa sulavat herkut tilan omista tuotteista.

Saimme luvan esittää myös arkaluonteisen kysymyksen, että millaiset ovat olot nykyisin verrattuna aikaan Neuvostoliiton alaisuudessa. Olot ovat nyt paljon huonommat. Eläke on noin 1000 kruunua kuussa (alle 400 mk), eikä se tahdo riittää. Entä haluaisitteko neuvosto-

ajan takaisin, utelimme edelleen. Eivät haluaisi. Vaikka rahalliset vaikeudet ovat suuret, on paljon muutakin. Ei missään tapauksessa, vahvasti tulkkimme Margit. Ilmeisesti mahdollisuudet parempaan tulevaisuuteen ja vapaustekijät ovat nykyisin paremmat.

Yleisiä havaintoja Virosta

Nykypäivän virolaiset vaikuttavat yllättävän aktiivisilta ja edistymishaluisilta. Rakennuskanta on yleensä vanhaa, mutta jonkin verran uusiakin asuinrakennuksia on jo tehty. Kotien varustus alkaa olla jo lähellä suomalaista tasoa kodinkoneineen ja kauko-ohjattavine televisioineen sekä muine kodinelektroniikkalaitteineen. Palkkataso vaihtelee välillä 2000–4000 kruunua kuussa (750–1500 mk). Suomalaisilla rahan riittämättömyyttä valittavilla ihmisillä olisi paljon opittavaa virolaisilta, jotka saavat ihmeen vähällä rahalla ihmeen paljon aikaan. Viisi vuotta sitten kauppojen hyllyt olivat tyhjiä. Nyt ne suorastaan pursusivat samanlaista tavaraa kuin meillä. Hintataso oli yleensä noin 30% matalampi. Erikoisen halpa oli suomalaisella tekstityksellä varustetun Filmnet-televisio-ohjelman katselumaksu, 200 kruunua (76 mk) vuodessa, kun se meillä on 1600 mk vuodessa. Myös bensinin litrahinta oli halpa, 4,5–5 kruunua (1,5–1,9 mk). Autot ovat viime vuosina vaihtuneet Ladoista länsiautoiksi. Matkustaminen on virolaisille edelleen kallista. Silti matkustaminen ulkomaille, lähinnä Suomeen, Ruotsiin ja Saksaan on erittäin suosittua.

VELI TÖYRYLÄ

Joutsan kouluilla talviloma viikolla 9

Joutsan koululautakunta on päättänyt kunnan koulujen ensi lukuvuoden työ- ja loma-ajoista. Syyslukukausi alkaa kouluissa 12.8.1997. Syysloma on 23.–24.10. ja joululoma 21.12.1997–6.1.1998.

Lukion ylimmän luokan koulu

päättyy 12.2.1998 ja talviloma on viikolla 9 eli 23.–27.2.1998. Pääsiäisloma on 27.–30.3.1998. Muita vapaapäiviä ovat vapunpäivä 1.5. ja helatorstai 21.5. Kevätlukukausi päättyy lauantaina 30.5.1998.

JS 2/11-96

Lukion paloturvallisuustilanne heikoin

Paloharjoitus paljasti koulujen turvallisuusjärjestelyiden puutteet

Joutsan-Luhangan peruskoulun yläasteen paloharjoitus yllätti aitoudellaan; koulun käytävä sumutettiin savukoneella pimeäksi ja palokunta saapui paikalle saatuaan hälytyksen koululta. Eriytyisen eläväksi tapauksen teki se, ettei oppilaille oltu kerrottu harjoituksesta etukäteen.

– Yläasteen paloharjoitus oli osa tämän vuoden turvallisuuskampanjaa, jossa suurimmilta kiinteistöiltä vaaditaan suojelusuunnitelma. Kaikille kouluille on annettu tehtäväksi laatia vuoden loppuun mennessä oma suojelusuunnitelma, josta tulisi käydä ilmi uloskäynnit, palopositit, sähköjen ja ilmastonin pääkatkaisimet. Toistaiseksi en ole kuitenkaan saanut yhdeltäkään koululta minkäänlaista suunnitelmaa. Aloite harjoituksen järjestämiseen tuli yläasteen oppilaskunnalta ja toivon että se inspiroi koulujen henkilökuntaa suojelusuunnitelmien tekoon, palopäällikkö **Matti Pynnönen** kertoo.

– Savukone teki tilanteesta aidon tuntuisen, eivätkä kaikki oppilaat olleet varmoja vielä ulkonaan, oliko kyseessä harjoitus vai tositalanne, oppilaskunnan edustaja **Johanna Paappanen** kertoo.

Harjoituksessa kävi ilmi, ettei-

vät kaikki opettajat osanneet käyttää jauhesammuttimia.

– Alkusammutustaito on tärkeä, kun muistaa että palokunnan saapuminen saattaa pahimmillaan kestää noin kymmenen minuuttia. Myös hätätilanteen johtamisessa paljastui puutteita: osa opettajista lähetti oppilaat harjoituksen jälkeen kotiin, vaikka onnettomuuden jälkeinen nimenhuuto oli vielä tekemättä, Pynnönen huomauttaa.

Lukio on loukko palon sattuessa

Peruskoulujen suojelutilanne on kuitenkin hyvä lukion tilanteeseen verrattuna. Lukion kolmikerroksinen rakennus on tulipalon sattuessa melkoinen loukko, jonka paloturvallisuus on jäänyt lähinnä pyhän hengen varaan. Lukio on oppilaitos ja paloturvallisuussäädökset vaativat oppilaitoksilta osastointia ja vähintään kahta toisistaan riippumattonta uloskäyntiä. Joutsan lukiossa näitä ei kuitenkaan ole. Lisäksi liikuntasalin uloskäynnin kierreportaat ovat liian kapeat toimiakseen uloskäynteinä koulun ihmismäärään huomioon ottaen.

– Koulun 50-vuotisjuhlissa remontti luvattiin tehtäväksi pian, mutta mitään ei ole tapahtunut, talonmies **Eero Sievänen** ihmettelee.

To 28/11-96 TOPI SUURONEN

SANA AJALLAAN

Joutsassa vireä lukio

Laman jatkuessa on tullut tavaksi etsiä syyllisiä ja kohdistaa terävää kritiikkiä hyvin menestyneisiin yksiköihin totuudesta piittaamatta. Takavuosien kiitosten tulvan jälkeen myös Joutsan lukio on joutunut arvostelun kohteeksi. Myös tämän lehden palstoilla kerrottiin 11.10. Joutsan vaalikeskustelusta, jossa erääksi pääaiheeksi näytti nousseen Joutsan lukion ”kuntoonsaattaminen”. Väitettiin mm., että Joutsan lukion vetovoima on hiipunut ja että ”Joutsan lukiossa ei tänä syksynä opiskele yhtäkään leivonmäkistä” opiskelijaa.

Ensinnäkin Joutsan lukiossa opiskelee tänä syksynä kaksinumeroisen lukumäärä leivonmäkisiä opiskelijoita, saman

verran kuin luhankalaisia. Myös viime kevään ylioppilaskirjoituksissa saavutettiin kaikissa kirjoitusaineissa huipputuloksia. Suomen noin kolmenkymmenen viime keväänä ”täydellisesti menestyneen” uuden ylioppilaan joukossa oli myös yksi leivonmäkinen Joutsan lukion opiskelija. Myös matalalla keskiarvolla Joutsan lukioon tulleet opiskelijat ovat lähes poikkeuksetta onnistuneet ylioppilaskirjoituksissa, ja ala-arvoisia numeroita on annettu poikkeuksellisen vähän.

Joutsan lukion opettajat eivät ole pysähtyneet vakiintuneeseen ammattitaitonsa mukaiseen opettamiseen vaan seuraavat aikaansa ja opiskelevat jatkuvasti uusia menetelmiä.

Vastakkaisista väitteistä huolimatta koulussa on hyvä yhteishenki. Opiskelun lisäksi ohjelmassa on monenlaista muuta toimintaa. Mm. em. lehtikirjoituksen aikaan Joutsan lukion ryhmä oli ekskursiona vastavassa koulussa etelä-Virossa sekä Tarton Yliopistossa. Ryhmään kuului viisi opiskelijaa Hartolasta, kolme Leivonmäeltä, kaksi Luhangasta ja kymmenen Joutsasta.

Joutsan lukioon vuosittain tulevien opiskelijoiden määrä on vaihdellut huomattavasti. Jos haluttaa pelata tilastoilla, olisi yhtä hyvin voitu väittää esimerkiksi seuraavaa: ”Joutsan lukion ensimmäisellä luokalla oli v. 1986 vain 37 opiskelijaa, mutta viime vuonna peräti 66 opiskelijaa, joten

Joutsan lukion suosio on kymmenessä vuodessa kasvanut räjähdysmäisesti.” Totta kuitenkin on, että ajan mittaan opiskelijamäärät pienenevät kaikissa maaseutukouluissa.

Jotkut Joutsan kunnallisvaaliehdokkaat ovat esittäneet, että nyt olisi jo aika ”viimeinkin ruveta tekemään” jotakin lukion tilanteen korjaamiseksi. Joku kiirehtii esittämään lukion saneerausta, joku moittii välineistöä jne. Vaalipisteiden kerääjät ovat pahasti myöhässä. Lukion uudistusrakentaminen on jo piirustusasteella ja toteutetaan niin pian kuin se on järkevää.

Koululla on uusi ajanmukainen opetussuunnitelma, johon tehdään jatkuvasti mm. oppi-

laiden ehdotusten mukaisia tarkistuksia. Koulun välineistöä on aikoja sitten päätetty uudistaa ensi vuonna. Koululle on molempiin suuntiin toimiva Internet-tietopalvelu. Myös opiskelijoiden oleskelutilojen viihtyvyyttä tullaan lisäämään.

Mutta koulu ei ole tarkoitettu vain ajankuluksi. Päätarkoitus on kait edelleenkin oppia ja päästä eteenpäin. Joutsan lukion opiskelijat ovat itsevarmoja ja ajattelevia. He ovat menestyneet ja sijoittuneet hyvin myös jatko-oppilaitoksissa ja työelämässä. Niin että mitä tässä oikein pitäisi ”viimeksi ruveta tekemään”.

Kaksi opettajaa
Joutsa



Miksei enää näin, itketään kolmen suurläänin rajakunnassa Joutsassa.

Joutsa

Pinta-ala	656,5 km ²
Väkiluku	4 546 henkeä
Veroäyri	18,5 p
Työttömyys	17,0 %

Välimatkat:

Turkuun	375 km
Helsinkiin	200 km
Tampereelle	180 km
Kuopioon	180 km
Mikkeliin	100 km
Lahteen	100 km
Jyväskylään	70 km



Joutsa on hankalassa paikassa paitsi lääninuudistajille, myös kuntalaisille.



Lukiolaiset Tanja Salo (vas), Sanna Hovila, Antti Hovila (takana vas.) Ville Siihola ja Toni Korpinen äänestivät läänin pääkaupungista. Jyväskylä voitti.

Kuka olet, joutsalainen?

Joutsa (IS)

Jos on kunnan hallintokeskuksessa jyrkkä mielipide joutsalaisuuden syvimmästä olemuksesta, mielipidekeskuksessa Pub Joutotuvassa ollaan avarakatseisia.

– Aurinko nousee idästä ja menee mailleen länteen. Elämä jatkuu, vaikka länsisuomalaisenakin, visioi **Martti Sievänen**.

– Itäsuomalainen!, jyrähtää **Timo Ukkonen**, Savon puolella Hirvensalmella syntynyt mies.

– Olen kerran käynyt Turussa matkalla Ruotsiin. Ostin irtonenän vappumarkkinoilta, hän kuittaa.

Sitä paitsi mitä merkitystä pääkaupungilla enää on, kun Joutsa sai oman viina-

kaupan. Ei tarvitse lähteä Jyväskylään eikä Heino- laan.

Raitilla potkukelkkailevat rouvat **Aune Huotila** ja **Saara Siltala** olisivat mieluiten pysyneet omassa läänisään. Turku on vieras.

– Vaikka mikäpä väli piäkaupungilla enää näin iäkkäille on. Kuultiin kyllä ratiosta, että se Pakmanni on nyt vihattu mies.

Nouseva nuoriso Joutsan lukiossa äänestää pyynnöstä pääkaupungista: Jyväskylä voittaa, vaikka ei ole edes ehdolla.

Ville Siihola kannattaa Mikkeliä ja Lahtea, siis Itä- tai Etelä-Suomen lääniä. **Sanna Hovila** aprikoi Jyväskylän ja Lahden välillä ja kieltäytyy ehdottomasti olemasta itäsuomalainen.

Helsingissä syntynyt Ti-

no **Korpinen** tulkitsee itsensä eteläsuomalaiseksi. Suosikkikeskus on Jyväskylä, mutta synnyinkaupunkikin tulee kyseeseen.

Tanja Salolle ja **Antti Hovilalle** Jyväskylä on ykkösen.

Ei yhtään länsisuomalaista. Liitoshan on identiteettimurha!

Länttä, itää, muttei etelää

Opettajanhuoneessa kerrotaan, että läänituudistus on oppilaillekin tärkeä asia. Sitä ihmetellään ja sille vaaditaan perusteita.

Maikkagallup tuottaa kaksi länsisuomalaista ja yhden itäsuomalaisen. Historian ja yhteiskuntaopin lehtori **Paavo Valkonen** on Hankasalmeelta, mielestään

länneistä. Länneistä?

– No, rajatapaus.

– Kävimme juuri tunnilla läpi 1600-luvun linnaläänejä. Oppilaita nauratti, että mielenkiintoisia kokeiluja on ennenkin tehty, **Valkonen** kertoo.

Kuvaamataidon opettaja **Anne Majaniemi** ei ole ehtinyt vielä selvittää läänijako-

– Ai länteen? Se on oikein. Olen Jyväskylästä, savolaisvaikutuksen alueelta, ja oppilaat väittävät kieltäni hirveän rumaksi. Eikö Joutsa silloin ole länttä?

Matikanlehtori **Veli Töyrylä** kokee itsensä itäsuomalaiseksi.

– Vaikka lieneekö tällä tietoliikenteen tasolla läänillä suurta merkitystä.

Ota näistä joutsalaisista selvää.

Päätös Joutsan kirjaston paikasta siirtyi uudelle valtuustolle Lukion saneeraus siirrettiin hankesuunnitelmassa

aikaisemmaksi

JS 19/12-96

saneeraus ja ala-asteen laajennus vuodelle 2001. Hankesuunnitelman ensimmäinen osa on uuden liikuntasalin rakentaminen lukion yhteyteen vuonna 1999.

Alkuperäisessä esityksessä lukio olisi saneerattu vasta vuonna 2001 ja yläasteen remontti olisi tehty ennen tätä. Hankesuunnitelman laati- ja rakennusarkkitehti **Virve Kuur- ne** perusteli tätä järjestystä sillä, että lukio joudutaan käytännössä poistamaan kokonaan opetuskäytöstä remontin ajaksi. Yläasteen remontilla olisi saatu lukion remontin ajaksi korvaavia opetustiloja.

Kaikki asiaan puuttuneet valtuutetut olivat yksimielisiä siitä, että lukion korjaaminen on tärkein osa koulumäen hanketta. Aikaistamisen puolesta puhuneet valtuutetut – lähinnä kokoomuksen **Rauno Ahola**, **Veli Töyrylä** ja **Simo Avikainen** – katsoivat että lukioremontin toteutuminen on varmistettava hanketta aikaistamalla, vaikka siitä syntyisikin väliaikaisia tilaongelmia.

– Voi olla, että nyt esitetty aikataulu venyy ja lukion saneeraus voi siirtyä jopa vuoteen 2010. Jos tilanne jatkuu tällaisena pitkään, saamemeko enää lukioomme oppilaita, kyseli **Töyrylä**.

Alkuperäisen hankejärjestyksen puolesta puhui muun muassa kunnanhallituksen puheenjohtaja **Hannu Loipponen**. Hän kritisoi valtuutettuja siitä, että he eivät ole tuoneet mielipiteitään aikaisemmin suunnittelijan tietoon.

– Jos hankejärjestystä nyt muutetaan, olisi oltava tiedossa, miten opetus järjestetään ja mitä lisäkustannuksia siitä koituu. Kangasniemellä tällaisista tilapäisratkaisuksista syntyi 1,5 miljoonan markan kustannukset, sanoi **Loipponen**.

Vastakkaisista mielipiteistä huolimatta asiaa ei viety äänestykseen, vaan valtuusto hyväksyi muutetun hankesuunnitelman yksimielisesti.

Kirjaston paikasta ei vielä päätöstä

Vaalikauden viimeistä kokousta istunut valtuusto ei lähtenyt riitelemään kirjaston sijoituksesta. Kokoomuksen **Simo Avikaisen** esityksestä päätettiin, että kirjastohankkeeseen haetaan rahaa maksimikustannusten mukaan. Päätös siitä, rakennetaanko uusi kirjastotalo vai saneerataanko kirjasto **Jukolaan**, siirrettiin uudelle valtuustolle.

Kunnanhallitus on esittänyt, että kirjasto saneerattaisiin **Jukolaan**.

Lukioremonttia aikaistettiin

Budjetin yhteydessä käsiteltiin koulumäen ja kirjaston hankesuunnitelmat. Valtuusto päätti yksimielisesti muuttaa koulumäen hankesuunnitelmaa siten, että lukion saneerausta aikaistettiin vuodelle 2000. Samalla suunnitelmassa niputettiin yläasteen välirakennuksen

Liikuntasalista, koulujen saneerauksista ja kirjastosta on nyt hankesuunnitelmat

Joutsan koulu- ja vapaa-aikatoimi esittävät yhteensä yli 30 miljoonan markan hankkeita

Joutsan sivistys- ja vapaa-aikatoimi esittää suuria rakennus- ja saneeraushankkeita kunnalle lähimmän seitsemän vuoden ajalle. Mikäli koulu- ja vapaa-aikalautakunnan toiveet toteutuvat, vuoteen 2003 mennessä pitäisi kunnassa olla uusi kirjasto ja liikuntasali. Lisäksi suunnitelmiin kuuluvat lukion ja yläasteen remontit sekä ala-

asteen laajennus. - Kyllä tällaisia aika mittavia hankkeita on tehty muissakin kunnissa. Kunnan johdon taholta on toivottu, että olisi valmiutta laittaa näitä asioita tarvittaessa eteenpäin. Nyt meillä on ainakin suunnitelmat olemassa, jos niiden toteuttamiseen löytyy rahaa, kertoo Joutsan sivistystoimenjohtaja **Jorma Mäkinen**.

Liikuntasali ja koulujen saneeraukset liittyvät rakennusarkkitehti **Virve Kuurneen** laatimaan Koulumäen hankesuunnitelmaan. Kirjaston hankesuunnitelman on puolestaan laatinut kirjastonjohtaja **Raili Palander**. Kirjaston rakentaminen on merkitty Joutsan kuntasuunnitelmaan vuodelle 1998, liikuntasalia esitetään aloitettavaksi vuonna 1999 ja koulujen remonteja esitetään vuosille 2000-2003.

Jorma Mäkinen korostaa, etteivät lautakunnat ole halunneet asettaa kirjastohanketta ja Koulumäen hanketta mihinkään tärkeysjärjes-

tykseen.

Kirjaston kustannusarvio on 5,4 miljoonaa. Liikuntasalin rakentamiskustannuksiksi on arvioitu 9,6 miljoonaa, yläasteen saneerauksen hinnaksi 6,5 miljoonaa, lukion saneerauksen hinnaksi 10,6 miljoonaa ja ala-asteen laajennuksen hinnaksi 2,3 miljoonaa. Hankkeiden yhteissumma on siis yli 34 miljoonaa markkaa. Kun arvonnäköveron palautus vähennetään yhteissummaksi saadaan vajaat 28 miljoonaa.

Sivistystoimenjohtajan mukaan hankkeisiin on mahdollista saada jopa 50 prosentin rahoitus valtiolta. Näin kunnan kustannukset kokonaispaketista olisivat parhaimmillaankin noin 14 miljoonaa.

Kirjasto suunniteltu Joutavan tontille

Hankesuunnitelmassa uusi kirjasto on esitetty rakennettavaksi Säästölä-nimiselle tontille Jousitien varaan. Käytännössä Osto- ja myyntiliike Joutavan talo jouduttaisiin purkamaan uuden kirjaston tieltä. Rakennuspaikkaa perustellaan sen keskeisellä sijainnilla ja koulujen läheisyydellä.

Muina vaihtoehtoina on tutkittu Jukolan saneeraamista sekä muutamien liiketilojen muuttamista kirjaston käyttöön. Hankesuunnitelmassa Jukolan korjaamisesta on luovuttu pienten tilojen ja talon huonon kunnan vuoksi. Liikerkennuksiin sijoitettuna kirjastolla

taas ei suunnitelman mukaan olisi tarpeeksi tilaa ja käytettävissä oleva tila olisi vaikeasti hyödynnettävissä.

- Nykyiset kirjastotilat ovat liian ahtaat käyttäjämääriin ja tarpeisiin nähden. Tilat ovat myös epäkäytännölliset, sillä suurin osa pinta-alasta kuluu eteisiin ja käytäviin, todetaan kirjaston hankesuunnitelmassa.

Uuden kirjaston tarvetta perustellaan myös Jukolan tilojen huonolla kunnolla, heikolla ilmastoinnilla sekä paloturvallisuudella.

Liikuntasalit eivät täytä normeja

Koulumäen hankesuunnitelmaan on kerätty nykyisten rakennusten puutteita ja kouluväen toiveita. Jorma Mäkinen mukaan ensisijaisena on pidetty uuden liikuntasalin rakentamista.

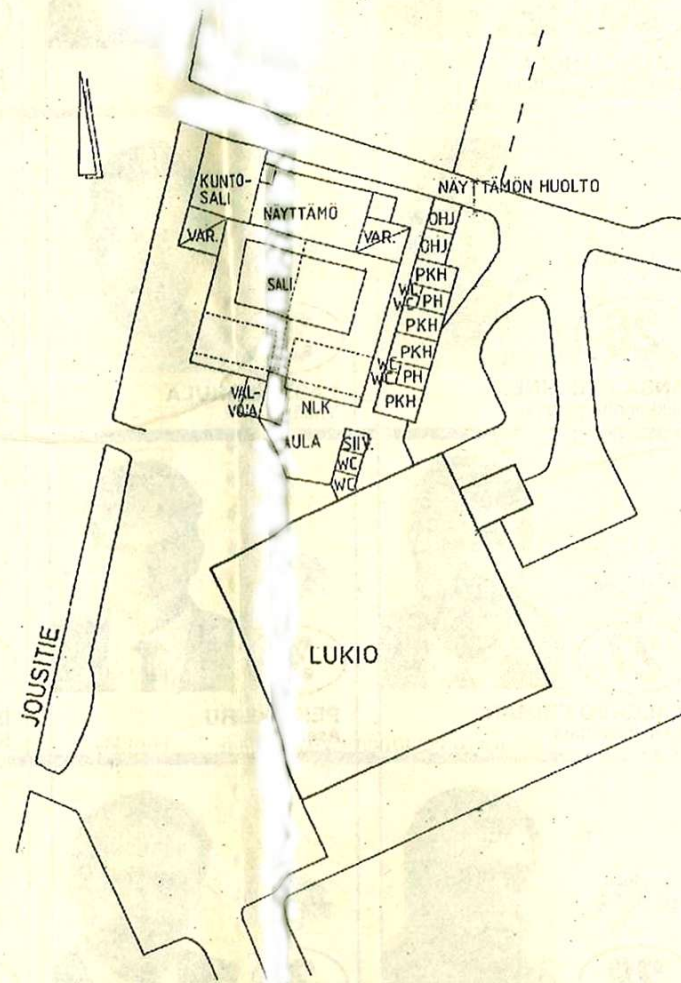
- Nykyiset liikuntasalit eivät täytä normeja. Kunnassa pitäisi kuitenkin olla yksi perusliikuntapaikka, sanoo Mäkinen.

Hankesuunnitelmassa esitetään uuden liikuntasalirakennuksen tekemistä lukion pohjoispuolelle. Virve Kuurne on katsonut suunnitelmassaan, että uusi rakennus tulisi rakentaa fyysisen yhteyden lukion kanssa. Uuteen rakennukseen on suunniteltu urheilusalin lisäksi myös näyttämö, joka palvelisi muun muassa koulujen juhlatilaisuuksia. Lisäksi rakennukseen on suunniteltu kuntosalia.

Lukion saneeraus voitaisiin suunnitelman mukaan toteuttaa muutoin nykyisten tilojen sisällä, mutta ruokalan laajentamiseksi olisi tehtävä yhden opetustilan suurinen lisärakentaminen. Lukion rakennusteknisiä ongelmia ovat muun muassa ilmastointi, vesikatto ja ikkunat. Lukiolta puuttuvat myös paloturvallisuuden kannalta tärkeät poistumistiet ja osastointi.

Lukion toiminnallisia ongelmia ovat muun muassa musiikkiluokan äänieristyksen puute, monistushuoneen puute ja kielistudion puuttuminen. Lukion näyttämö on liian pieni ja akustisesti huono.

Yläasteella on tarkoitus saneerata niin sanottu välihalli, jossa on tällä hetkellä muun muassa lii-



Rakennusarkkitehti **Virve Kuurne** on laatinut Koulumäen hankesuunnitelman, johon sisältyy muun muassa uuden liikuntasalin rakentaminen lukion pohjoispuolelle tyhjälle tontille. Kuurne korostaa, että ylläoleva kaavio on laadittu ainoastaan tilojen mitoittamiseksi tonttiin nähden. Lopullinen suunnitelma, jos sellainen joskus laaditaan, voi olla aivan toisenlainen.

kuntasali. Saneeraussuunnitelmassa yläasteen liikuntasaliksi on suunniteltu opetustiloja. Kotitalon ja teknisen työn opetustilat saneerattaisiin olemassa oleviin tiloihin ja tekstiilityö saisi lisää opetustilaa vapautuvasta entisestä asunnosta. Ala-asteella tarvittaisiin pilas-

määrän mukaan kaksi opetustilaa lisää sekä pienryhmätiloja. Ala-asteen laajennus on tarkoitus toteuttaa rakentamalla lisätiloja nykyisen rakennuksen jatkoksi pohjoiseen päin.

MARKKU PARKKONEN

Väriä verstaalle

Lukiolaisilta ehdotuksia Österbergin konepajan värityssuunnitelmaksi

Kirjaston näyttelytilassa on esillä lukiolaisten ehdotuksia entisen Österbergin konepajan ulkoseinien uusiksi väreiksi.

Joutsan kunta on etsinyt jonkin aikaa sopivaa vuokralaista hyvin teollisuushalleihin kauniin koskiympäristön ääreen. Reilu kuukausi sitten nuorisotyöpaja aloitti hallissa kompostoreiden valmistuksen. Kun pajalaiset liikkuvat tyhjiään olleen rakennuksen ympärillä, tuli mieleen, että rakennus voisi kaivata paitsi toiminnallista piristystä, myös piristystä ulkoseinien tasaiseen harmauteen.

Kun otettiin yhteyttä lukion kuvaamataidon opettajaan Päivi Ka-

riistoon, hän lupasi ottaa oppilaidensa kanssa harjoitustyöksi rakennuksen väritysehdoitusten tekemisen. Ohjeeksi annettiin vain, että värityksen, samoin kuin rakennuksen tulevan toiminnan muutenkin, tulisi olla sopusoinnussa herkin ja kauniin luontoympäristön kanssa.

Nyt oppilastyöt on saatu valmiiksi ja ne ovat nähtävillä kirjastossa. Paitsi väritysehdotuksia, nuoret ovat esittäneet samalla omia näkemyksiään myös siitä, mihin rakennusta voitaisiin käyttää. Näyttely on avoinna lokakuun ajan kirjaston aukioloaikoina.

EERO PELTONIEMI

JS 10/10-96



Joutsen lukiota sai tänä vuonna valkolakin 54 nuorta.

75 6.6.96

Joutsen lukiota valmistui 54 valkolakkaa – ansioituneille koulukkaiaettiin stipendit

Koulut päättyivät – kesäalkoi

Koulut ovat tältä keväältä ohi. Sadat koululaiset seutukunnalla siirtyivät viime perjantaina kesälaitumille. Lukiolaisilla kesäloma alkoi varsinaisesti vasta lauantaina, jolloin lakitettiin 54 ylioppilasta.

Joutsen lukiota kirjoitti myös yksi 31:stä kuuden laudaturin ylioppilaasta, Hannele Korhonen.

Joutsen lukion päättäjäisissä puhunut lukion rehtori Rauno Kivistö muistutti, että tänä vuonna Suomessa valmistui enemmän ylioppilaita kuin milloinkaan aikaisemmin.

– Se on merkittävä henkinen pääoma tälle maalle, sanoi Kivistö.

Kivistö viittasi myös tuoreeseen tutkimukseen, jossa oli todistettu vanha väittämä: Koulutus kannattaa aina.

Lukuvuoden päilyessä jaettiin kouluissa perinteiseen tapaan stipendejä ansioituneille.

Joutsen lukio

LC-Hartola: Jenni Auvinen 200 mk, Johanna Halme 300 mk, Kirsi Lahtinen 200 mk, Virve Lautsila 300 mk, Virpi Nieminen 300 mk, Paula Suikkanen 300 mk.

LC-Joutsen: Henna Asikainen 500 mk, Pauliina Peltoniemi 500 mk, Tuuli Raento 600 mk, Eija Ruhanen 500 mk.

LC-Joutsen/Jousa: Sari Hepola 200 mk, Kati Kaksonen 400 mk.

Mari Niemi 200 mk, Kati Suuronen 200 mk.

Joutsen Osuuspankki: Tomi Iikkanen 100 mk, Sami Immonen 200 mk, Jenni Pulkkinen 200 mk.

Luhangan Osuuspankki: Maija Heinonen 400 mk, Sanna Mönkölä 400 mk.

Matematiikan opettajien stipendi pitkän matematiikan täysistä pisteistä: Hannele Korhonen 600 mk.

Merita pankki: Anne Tuukkanen 500 mk.

Joutsen Seutu: Topi Suuronen 500 mk.

Sysmän Säästöpankki Joutsen konttori: Juha-Matti Vihtanen 300 mk.

Valokuvien tuotosta jaettavat: Arja Halinen 175 mk, Tiina Niemi 175 mk, Juha Nieminen 175 mk, Antti Vallaskangas 175 mk.

Ida Kilpisen rahasto:

Historian tutkielmasta: Sami Immonen/Jaska Kangasvieri 300 mk; ATK-työpajakurssin oppinäytteestä: Ari Koivisto/Tommi Vigman 300 mk; biologian, historian ja psykologian tutkielmista: Suvi Virtanen 200 mk; maantiedon tutkielmasta: Päivi Hyytiäinen 200 mk; Musiikin harrastuksesta: Jenni Rinne 200 mk; Urheilusaavutuksista: Hannele Valkonen 200 mk; hyvästä koulumenestyksestä: Hannele Korhonen 200 mk.

Joutsen Osuuspankki ryhtisormus: Sari Kaillanen.

Kirjapalkinnot:

Pohjoismaisen kieli- ja tiedotuskeskus: Essi Laitinen.

Pohjola-Nordenin: Päivi Roos, Ilona Savitie, Suvi Viren.

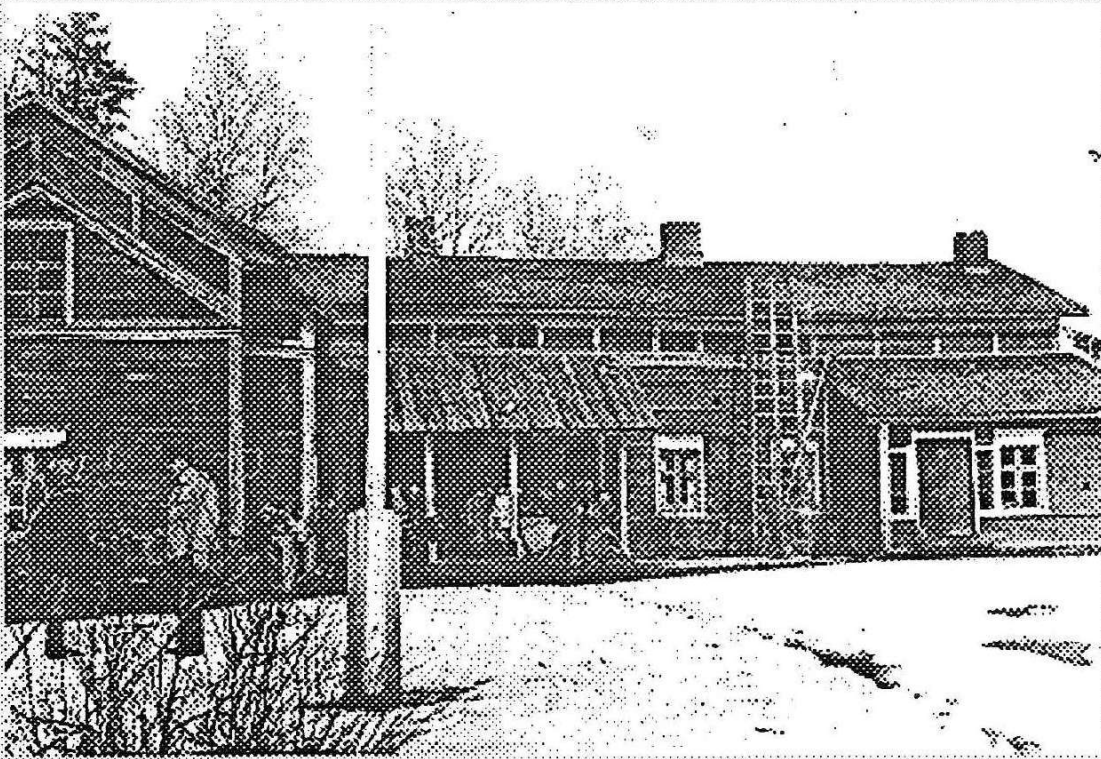
Saksan liittotasavallan suurlähetystö: Tuuli Raento.

Suomen englanninopettajat ry ja United States Information Service: Hannele Korhonen.

Maol:n kilpailut: kemia, avoin

sarja: 1) Eija Ruhanen, 2) Sanna Mönkölä, Anne Tuukkanen, ATK, Joutsen OP:n palkinnot: 1) Antti Hovila, Jaska Kangasvieri, Ari Koivisto.

Sami Immonen oli keväällä Pohjola-Nordenin ja opetushallituksen järjestämällä stipendimatalla Ruotsissa.



Taalla se alkoi vuonna 1946

Esiintyjien taustaa

Simo Avikainen

kävi Joutsan yhteiskoulua vuosina 1948-50. Tehtyään pitkän päivätyön kansalaiskoulun johtajana ja yläasteen rehtorina hän jäi eläkkeelle 1994.

Terttu Hentinen

pääsi ylioppilaaksi Joutsan yhteiskoulusta 1965. Hän on koulutukseltaan agronomi ja toimii tätä nykyä Joutsan karjatalouskoulun johtajana. Terttu on vaikuttanut useita vuosia Joutsan kunnallispolitiikassa ja on nykyään kunnanvaltuuston puheenjohtaja.

Kari Mielikäinen

pääsi ylioppilaaksi Joutsan yhteiskoulusta 1968. Kari on koulutukseltaan maatalous- ja metsätieteitten tohtori ja toimii professorina Helsingin Yliopistossa.

Seppo Pänkäläinen

opiskeli Joutsan yhteiskoulussa vuosina 1957-65 ja työskenteli musiikinopettajana Joutsan yhteiskoulussa ja Joutsan lukiossa vuosina 1969-78. Seppo toimii alasteen opettajana Joutsassa ja tekee monenlaista musiikki-työtä.

Pekka Rahkila

pääsi ylioppilaaksi Joutsan yhteiskoulusta 1967. Hän on koulutukseltaan tekniikan tohtori ja teologian kandidaatti. Hänen toimipaikkansa on tätä nykyä Hämeenlinnassa.

Olli Renko

on musiikinopettaja ja monipuolinen muusikko, joka työskenteli opettajana Joutsan lukiossa ja yläasteella lukuvuonna 1981-82. Tällä hetkellä hän toimii opettajana Heinolassa.

Teuvo Salminen

on peruskoulutukseltaan alasteen opettaja ja toimenkuvultaan koko työuransa ajan monipuolinen taiteilija. Joutsan yhteiskoulun ja sittemmin Joutsan lukion ja yläasteen musiikin ja kuvaamataidon opettajana hän toimi vuosina 1971-79. Teuvo vaikuttaa edelleen monella taiteen alueella Heinolassa.

Anne Sorjanen

tuli ylioppilaaksi Joutsan yhteiskoulusta 1972. Hän on valmistunut musiikinopettajaksi Sibelius-Akatemiasta. Työskennellessään Joutsassa Anne opetti musiikkia myös lukiossa lukuvuonna 1979-80. Nykyisin hän toimii musiikinopettajana Heinolassa.

Markus Tuominen

on valmistunut musiikinopettajaksi Jyväskylän yliopistosta 1991, mistä lähtien hän on toiminut opettajana Joutsan lukiossa ja peruskoulussa sekä kansalaisopistossa.

Juha-Matti Vihtanen

opiskelee ensimmäistä vuotta Joutsan lukiossa. Pianoa hän on soittanut noin 10 vuotta, aluksi Ulla Tabellin ja Olli Rengon oppilaana ja nykyisin Päijät-Hämeen konservatoriossa Timo Järvilehdon oppilaana. Musiikki on hänen pääasiallinen harrastuksensa.

Joutsan yhteiskoulun historia

1946 Entä mitä tapahtui muualla?

- 46: Nürnbergin sota-oikeudenkäynti
- 47: Pariisin rauhansopimus
- 48: YYA-sopimus allekirjoitetaan
- 49: DDR perustetaan
- 50: Korean sota-aikaa
- 51: Mannerheim kuolee
- 52: Helsingin olympiakisat
- 53: Stalin kuolee
- 54: Tuntematon sotilas ilmestyy
- 55: Ensimmäinen tv-lähetys Suomessa
- 56: Kekkonen presidentiksi
- 57: EEC-sopimus allekirjoitetaan
- 58: Elvis armeijaan
- 59: Castro valtaan Kuubassa
- 60: Kennedystä presidentti
- 61: Gagarin avaruudessa
- 62: Kuuban kriisi
- 63: Kennedy murhataan
- 64: Beatles-ilmiö riehuu
- 65: Vietnamin sota laajenee
- 66: Lapualaisooppera kuohuttaa
- 67: Suomi täyttää 50 vuotta
- 68: Neuvostopanssarit Prahaan
- 69: Armstrong kuussa
- 70: Ruisrock aloittaa
- 71: Lotto tulee Suomeen
- 72: Vireistä olympiasankari
- 73: Kaarle XVI Kustaa kuninkaaksi
- 74: Nixon joutuu eroamaan
- 75: Helsingin ETY-kokous
- 76: Lapuan patruunatehdas räjähtää
- 77: Jättityöttömyys: 127 000 työtöntä
- 78: Ensimmäinen koeputkilapsi syntyy
- 79: Ajatolla Khomeini palaa Iraniin
- 80: Lennon ammutaan New Yorkissa
- 81: Kekkonen eroaa, Koivisto aloittaa
- 82: Helsinki saa metron
- 83: AIDS leviää Eurooppaan
- 84: Walesalle Nobelin rauhanpalkinto
- 85: Dingo huumaa Suomen
- 86: Tshernobyl säikäyttää
- 87: Rust lentää Punaiselle torille
- 88: Reagan vierailee Moskovassa
- 89: Berliinin muuri murtuu
- 90: Persianlahdella soditaan
- 91: Neuvostoliitto hajoaa
- 92: YK:n rauhanturvaajia Jugoslaviaan
- 93: Suomen Säästöpankki pilkotaan
- 94: Matkustajalaiva Estonia uppoaa
- 95: Suomi EU:n jäseneksi
- 96: Työttömiä yhä yli 470 000

1946: Pitkäaikainen haave toteutuu. Koulu saa perustamisluvan huhtikuun 25. päivänä ja ensimmäinen syyslukukausi alkaa syyskuun 1. päivänä. Ensimmäisenä vuonna opettajia on 7, oppilaita 89. Koulun ylläpitäjä on Joutsan yhteiskoulun kannatusyhdistys ja uuden koulun ensimmäisenä rehtorina aloittaa Antti Hossola.

1947: Uusiin tiloihin. Alkuvaiheessa tilapäistiloissa toiminut koulu pääsee muuttamaan omaan koulurakennukseen.

1961: Päämäärä saavutettu. Keskikoulu muuttuu kahdeksanluokkaiseksi oppikouluksi ja lukiotasoinen opetus voidaan aloittaa. Samalla valmistuu myös uusi, nykyinen, koulutalo. Oppilaita on 300.

1964: Valkolakkeja. Koulun ensimmäiset ylioppilaat valmistuvat. Oppilaita on koulussa jo yli 400.

1971: 25 vuotta täyteen. Oppilaita on tähän mennessä ollut jo 1622.

1973: Ahdasta on. Koulussa on tungosta, sillä oppilaita on peräti 658 ja luokkia 21.

1974: Koulun jako. Koulu jaetaan lukioksi ja peruskoulun yläasteeksi. Yläaste saa samalla uudet tilat.

1982: Kursseihin. Siirrytään kurssimuotoiseen lukioon ja jaksojärjestelmään.

1995: Luokattomuuteen. Uusi opetussuunnitelma on otettu käyttöön ja luokaton lukio aloittaa. Oppilaita on 170 ja opettajia 17.

1996: On juhlan aika. Koulu juhlii 50-vuotista historiaansa helatorstaina 16.5.

1996

Mattilan Heikki on Lukion ykkösurheilija - mutta Hannele tulee kovaa perästä



Heikki hyppää Suomen mestariksi 1964

Joutsan lukion menestyneimmän urheilijan valitseminen olisi ollut vielä viime vuonna hyvin helppoa. Sitten tuli Hannele Valkosen joukkuemaailmanmestaruus hiihtosuunnistuksessa. 18-vuotias joutsalainen nappasi helmikuussa Slovakiassa Joutsan ensimmäisen varsinaisen maailmanmestaruuden. Tästä saavutuksesta huolimatta Joutsan lukion kaikkien aikojen ykkösurheilijan titteliä pitää edelleen hallussaan lukion nykyinen englanninopettaja, pituushyppääjä Heikki Mattila. Aika näyttää ajaako Hannele saavutuksillaan Heikin ohi. Heikin asettamista ykköseksi - Hannelen maailmanmestaruudesta huolimatta - puoltaa hänen pitkä kilpailu-uransa maajoukkueetasolla. Heikki osallistui kymmenen vuoden aikana yhteensä 27 eri maaotteluun. Maaottelu-ura päättyi vuonna 1975 Suomi-Ruotsi otteluun.

Sitä paitsi Heikilläkin on hallussaan yksi maailmanmestaruus, nimittäin sotilaiden pituus-MM. Tällöin hän

ei luonnollisestikaan ollut enää lukion oppilas, mikä ehkä nostaa Hannele Valkosen maailmanmestaruuden suhteellista arvoa.

Heikin nousu maamme pituushyppääjien eliittiin tapahtui juuri lukioaikoina. Hän alkoi päästä pinnalle vuonna 1963, jolloin hän ylitti seitsemän metriä. Seuraavana vuonna hän loikki juniorien SM-kultaa tuloksella 7.40 ja pääsi mukaan kansainvälisiin kilpailuihin 10-ottelussa. Ylioppilasvuotenaan 1965 Heikki otti peräti kolme juniorien Suomen mestaruutta: pituudessa, 200 metrillä ja 10-ottelussa. Luonnollisesti uran tähän vaiheeseen mahtui useita oppikoulujen mestaruuksia.

Heikin liikunnanopettajina toimivat Joutsan kansalaisopiston nykyinen rehtori Lasse Rönkä sekä yhden vuoden ajan Joutsassa vaikuttanut Touko Perko, joka tunnetaan ehkä paremmin Keski-suomalaisen varapäätoimittajana ja journalistina.

Koulussa suhtauduttiin myönteisesti urheiluaralle. Matkoille pääsi aina, kun halusi. Suurimmat innostajat tulivat kuitenkin Joutsan Pommin piiristä, kertoo Heikki.

Joutsan lukion muita huippu-urheilijoita ovat olleet: aituri Markku Halonen (nuorten maajoukkueessa), pituushyppääjä Kari Tossavainen (mm. viisi 17-vuotiaiden Suomen mestaruutta, mukana nuorten 3-maaottelussa), keskipitkänmatkan juoksija Juhani Sains (maajoukkueessa, universiadeissa), pituushyppääjä Arto Ikonen (maajoukkueessa).

Sivistyksenkehto ja kulttuurisydän - Joutsan yhteiskoulussa on ollut tilaa myös musiikille

Joutsan yhteiskoulun perustamisella vuonna 1946 on ollut kauaskantoinen merkitys myös Joutsan musiikkielämän kehittymiselle. Yhteiskoulu on toiminut eräänlaisena paikkakunnan 'kulttuurisydämenä', joka on pumpanut musiikillistakin 'verta' laajalle ympäristöönsä", kuvailee musiikki-



Teuvo on mestari monessa

mies-taiteilija Teuvo Salminen vuonna 1976 ilmestyneessä Joutsan kirjassa.

"Steve" tietää mistä puhuu, olihan hänellä iso lusikka ja kädet kyyräpäitä myöten sopassa silloin kuin joutsalaisen musiikkihistorian lippulaiva, Joutsan yhteiskoulun Big Band 70-luvun alussa luotiin. Big Band ammensi voimansa Stevenin innostuneisuudesta ja soittajakuntansa yhteiskoulun oppilaiden joukosta. JBB:n pilleissä ja muissa soittopeleissä riitti latinkia monen vuoden ajan, kunnes toiminta vähitellen hiipui 70-luvun loppua lähestyttäessä.

Salmisen Teuvon vaihdettua maisemaa JBB:n kohtalo oli käytännöllisesti katsoen sinetöity. Tosin lukion musiikinopettajaksi pestattu Olli Renko puhkui jokseenkin loppuunpalaneeseen hiillockseen vielä hive-nen hehkua: Olli pisti lukiolla torvet uusjakoon ja rupesi kouluttamaan punaisena lankanaan lannistumattomuuden periaate. Lopulta nämä Ollin saunassa löylytetyt istuivat "big bandinä" konsertoimassa Nuokulla tukenaan muutamia siitä maineikkaasta Joutsan yhteiskoulun Big Bandistä. Tässä yhteydessä pitää ehdottomasti mainita Sorjasen Annen johtama, yläasteen ja lukion tytöistä koottu Viihdekuoro, joka hoiteli konsertin lauluosuudet. Keikka meni ihan hyvin, mutta big band -toiminta Joutsassa loppui. Big Band oli 80-luvun alkutahtien jälkeen historiaa, mutta torvisoitto

ei lakannut lukiolla raikamasta. Siitä piti huolen Joutsan puhallinorkesteri (paikkakunnan paras puhallinorkesteri koko 80-luvun). Sen riiveissä antoivat enemmän tai vähemmän positiivisia soittonäytteitään monet lukion ja yläasteen oppilaat ja opettajat. Puhallinorkesterin johtaja vaihtui tiuhaan (oli Silvennoisen Maukkaa, Rengon Makea, Peltoisen Eppua, Virtasen "B-vitamiini" Kalea, Kotilaisen Anttia jne.), mutta tahtipuikonheiluttajien viuhuvista visiiteistä huolimatta orkesteri vaan porskutti läpi koko rempseän 80-luvun, eikä armoa annettu edes "Armonlaaksoa" tulkittaessa. Puhallinorkesteri oli jokseenkin aina paikalla kun lukiolla juhlittiin ja kun puheiden lomaan tarvittiin täytettä. Puhallinorkesteri (myöh. Puhaltajat) jaksoi paahtaa musiikillisia raja-aitoja kaataen 90-luvun puolelle toimien lukion tiloissa kansalaisopiston piirinä, kunnes se nostettiin ns. telakalle (taisi olla 1992). Siellä se vieläkin lepäilee odotellen uutta tulemistaan kuin Fenix-lintu kansaanaan.

Nuoren polven soitonharrastajien ohella puhallinorkesterissa vaikuttivat monet pidemmän linjan puhaltajat - lähinnä opettajakuntaa - jotka olivat hankkineet nuotinlukutaitoa Joutsan torvisoittokunnassa. Soittokunta perustettiin jo vuonna 1895, joten järjestäytynyt puhallinmusiikkikulttuuri Joutsassa täytti viime vuonna 100 vuotta. 1950-luvun lopulla soittokunnan toiminta oli lamassa, kunnes punttejakin nostellut Latvan Heimo heti kultaisen 60-luvun alkajaisiksi kiskaisi torvipumpun ylös suonsilmäkkeestä. Hemppa ryhtyi soittokunnan vetäjäksi kouluttaen yhteiskoulun oppilaista kipeästi kaivattuja vahvistuksia orkesteriin. Vuonna 1970 torvisoittokuntalaisia vaihtui liidamaan Joutsan yhteiskoulun uunituore musiikinopettaja Seppo Pänkäläinen, joka itse on soittokunnan 60-luvun kasvatteja. Kun Seppo seuraavana vuonna siirtyi viheltelemään armeijan harmaisiin, torviorkan otti komennukseensa Teuvo Salminen. Soittokunta toimi 70-luvulla yhteis-

koulun big bandin ohella jääden tosin JBB:n varjoon.

1960- ja 70-luvun torvisoittokunta, 70-luvun Big Band, 80-luvun puhallinorkesteri sekä viihdekuoro ja 90-luvun Puhaltajat ovat olennainen osa Joutsan yhteiskoulun ja myöhemmin lukion musiikkielämää. Eikä unohtaa sovi myöskään keväällä 1971 Seppo Pänkäläisen



Seppo soittaa, laulaa, johtaa ja säveltää

perustamaa Joutsan yhteiskoulun oppilaskuoroa, Laulavaisia, joka konsertoi mm. JBB:n kanssa.

Näiden orkesterijuttujen ohella yhteiskoulussa/lukiossa on aina ollut bändejä ja koulun omia oppilaskuoroja rikastuttamassa koulun sivistys- ja kulttuuriantia. Nämä ovat päässeet näyttämään osaamistaan yhteiskoulun/lukion moninaisissa juhlissa ja tilaisuuksissa. Nykyinen Joutsan lukio on ollut ja on edelleenkin monien soiton- ja laulunharrastajien kohtaamispaikka, sykkivä kulttuurisydän.

Aviisin ainoa anekdootti

S seuraavan tarinan on kertonut nykyisin eläkkeellä oleva rehtori Kauko Sihvo:

Olen tässä vuosikymmenien kuluessa monasti ajatellut saattaa tallennettavaksi Joutsan yhteiskoulun historiikkeihin, koulukaskujen joukkoon, koulussa sattuneen hauskan tositapahtuman.

Olin Joutsan yhteiskoulussa opettajana vuosina 1954-56. Aamuhartaudet pidettiin salissa silloiseen ta-

paan. Yleensä silloin hartauden pitäjinä olivat rehtori Antti Hossola, vararehtori Maini Tiironkoski tai seurakunnan edustaja. Eräänä aamuna syksyllä 1955 soitti rehtori Hossola koululle, että hän on sairastunut, eikä tule pitämään aamuhartautta, joten hoitakaa asia. Me nuoremmat opettajat totesimme, että sinä, Iivari Kauranen, olet tässä nyt tuvan vanhin ja velvollinen hoitamaan asian. Siihen totesi karski eversti evp. Kauranen: "No voinhan minä sen Isä meidän lukea."

Nähtävästi se oli jääkärieverstille, silloiselle matematiikan lehtorille ensimmäinen ja viimeinen aamuhartaus. Iivari nousi puhujakorokkeelle saliin kokoontuneen koulunuorison eteen. Hänen tulonsa tuohon outhoon tehtävään herätti oppilaissa jo sinänsä oudon sisäisen hilpeyden vireen. Virren värssy veisattiin ja Iivari aloitti:

"Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulokoon sinun valtakuntasi."

"No aloitetaanpas alusta." (Oppilaat purivat huulensa verille ja allekirjoittanut hyppäsi salin etuovesta käytävän puolelle.)

"Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme, niin kuin mekin annamme meidän vihollisillemme." Salj räjähti naurun ulvontaan. Siihen eversti nyrkillä puhujakorokkeeseen lyöden: "Ja tällaiselle roska-laumalle minä en lue mitään!"

Siihen päättyi tuo minun yli 30-vuotisen koulu-urani erikoislaatuisin aamuhartaus. Tuskin Iivari Kauranen loukkaantuu tuon kertomuksen tallentamisesta koulun historiaan. Tapasin hänet nimittäin noin kymmenen vuotta tuon tapahtuman jälkeen jääkäreiden vuosijuhlissa ja kysyin josko Iivari on vielä pitänyt aamuhartauksia. Siihen hän naurusta hytkyen vastasi: "E-een ole pitänyt."

Tekstiapu
Tapio Kivistö
Marko Nikkanen
Markku Parkkonen
ATK-apu
Keijo Kurki
Kiitoksia, pojat

Joutsan yhteiskoulun 50-vuotisjuhla 16.5.1996

Pääjuhla lukiolla klo 13

Georges Bizet
Toreadorin aaria oop-
perasta Carmen

Teuvo Salminen
Olli Renko

Tervehdyssanat

Rehtori Rauno Kivistö

Franz Schubert
Tervetuloa, kevät!

Koulun kuoro johtajana
Markus Tuominen

Jean Sibelius

Koulutie
Jooseppi Riippa
Kotimaani ompi Suomi

Historiikki

Rehtori Simo Avikainen

Susanna Haavisto, Juha Tikka
Viidakon ilta

Anne Sorjanen
Olli Renko

Juha Tapaninen
Syvälle sydämeen sattuu

Esa Helasvuo
Joka pojalla on siivet

Juhlapuhe

Professori Kari Mielikäinen

Toivo Kuula
Lampaanpolska

Juha-Matti Vihtanen

Lääninhallituksen tervehdys

Lääninkouluneuvos Heikki K.
Lyytinen

Päätössanat

Kunnanvaltuuston puheen-
ohtaja Terttu Hentinen

Maamme

Näyttelyt

Luokkakokoukset Huttulassa klo 16-

Keitto

Esko Tuukkasen yhtye klo 18-
Taisto Kuortti

Juhlajumalanpalvelus Joutsan kirkossa klo 10

Saarna

Pekka Rahkila

Anton Dvořak
Psalmi 23

Seppo Pänkäläinen
Aki Rämö

Kunniakäynnit entisten opettajien haudoilla

Tervehdysten vastaanotto lukiolla klo 12

Kohukirja pani Luhangan sekaisin

Kuntalaiset löytävät itsensä Kreetta Onkelin esikoisteoksesta

ESKO SALA /HS

MARJUT LINDBERG

Helsingin Sanomat

LUHANKA—”Voi ei, pitääkö siitä nyt puhua?” kunnanjohtaja **Markku Nyman** huokaisee.

”Oletko jo lukenut? Se on hyvä kirja. Totta kaikki”, puhelevat luhankalaiset Osuuskaupan edustalla.

”Ääh, hmph..no joo. Onhan siitä palautetta vähän tullut”, jatkaa kunnanjohtaja, jota kuvataan kirjassa moneen otteeseen.

”Vanhoja juttuja, antaa olla.”

Kunnanviraston ikkunoissa roikkuvat edelleen ne metsäkaverhot, joista kirjassa kerrotaan. Kunnanjohtajan mielestä verhot ovat vielä ihan hyvät.

Kaikki Luhangassa puhuvat uudesta **Kreetta Onkelin** kirjasta Ilonen talo. Pitäjän kummatakin kirjastosta sitä joutuu jonottamaan viikkoja. Joutsan kirjakaupasta Ilonen talo on neljään kertaan loppunut.

Kirkonkylän kahdessa baarisessa Onkelin perheen vaiheita muistellaan miehissä. Moni asiakas on kirjassa mukana. Kaunokirjallisuus kiinnostaa nyt myös palokunnan rappusilla istuvaa miesjoukkoa. Jos ei itse jaksa lukea, kaverit kertovat, onko päässyt kirjaan.

Hauska kirja hirveyksistä



Luhangan unelias rauha järkkyy.

Kreetta Onkelin kirja kertoo tositapahtumista Luhangassa parin vuosikymmenen takaa. Onkeli kertoo kaunistelematta, miten alkoholistiperheen tyttäret elivät nuoruutensa syrjäisessä maaseutupitäjässä ryyppäämisen, huoraamisen, kuoleman ja puutteen keskellä.

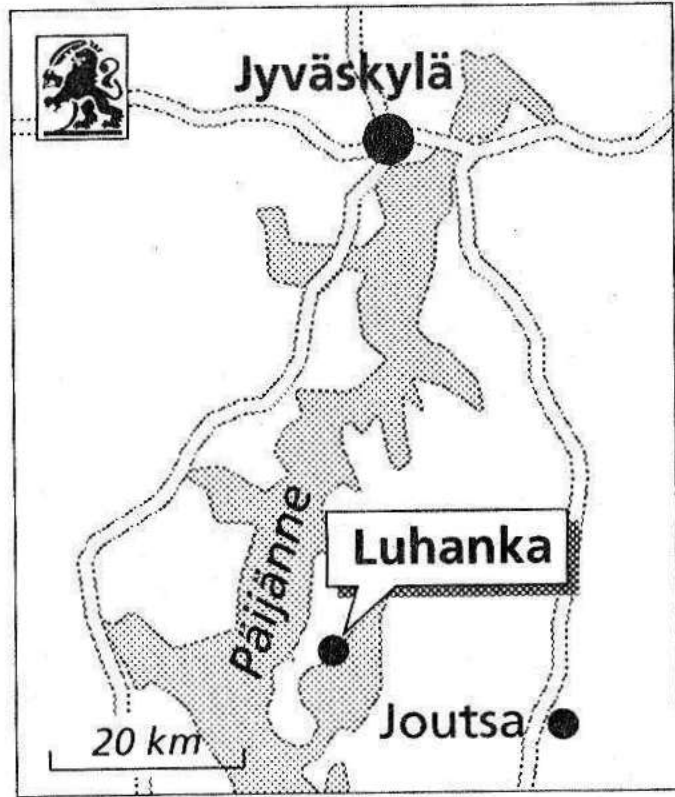
Aiheestaan huolimatta kirja on hauska ja valoisa. Syyllisiä ei etsitä eikä tuomita.

Luhankalaiset ovat kirjasta ja rooleistaan ylpeitä, vaikka ulkopuolista paljastukset hirvittävät. Suuremmissa paikoissa kirjasta ehkä sipistäisiin, ja naapureille naureskeltaisiin selän takana, mutta Luhangassa ei. Luhankalaisten ei tarvitse, kun kaikki on jo kerrottu kirjassa.

Kirjaston tilausennätys

Ilosta taloa on Luhangan molempiin kirjastoihin tilattu enemmän kuin mitään muuta kirjaa aikaisemmin — eli neljä. Suosituimpia, Hietamiestä ja Päätaloa, tilataan yleensä yksi kirkonkylälle ja yksi Tammijärven kirjastoon.

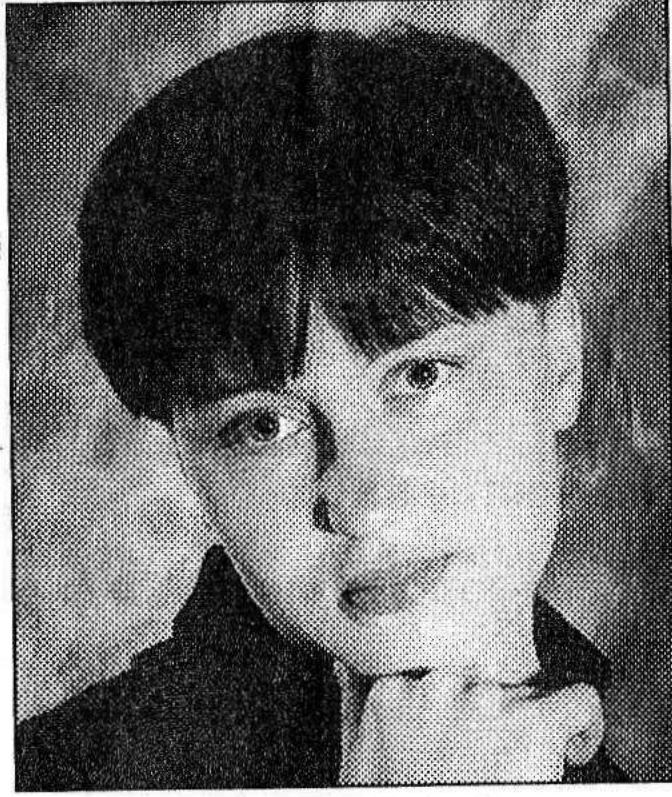
Kirjaa ei saa pitää kuukautta,



vaan se pitää palauttaa heti lukemisen jälkeen postiluukusta, vaikkei kirjasto olisi aukikaan. Kirjastonhoitaja käy välipäivinäkin katsomassa postin, ja antaa kirjan heti lainaan, jos joku sattuu sopivasti oven taakse.

”Kyllä sen kohta kaikki ovat lukeneet. Se on semmonen kahden tunnin kirja, meinaan jos on lukemaan tottunut”, kirjastonhoitaja sanoo.

Joutsan kirjakaupasta Ilonen talo oli keskiviikkona taas loppunut, vaikka kauppias on jo



Kreetta Onkeli

neljä kertaa tilannut sitä lisää. Iltapäivän lastissa pitäisi taas tulla täydennystä.

”Enemmän sitä on ostettu kuin mitään muuta. Se on ohittanut jo joulumyynnin Myrskypilvet ja Päätalon, ja se on jo paljon se”, myhäilee kirjakauppias.

Joutsalaisia Ilonen talo hykeryttää ihan toisella tavalla kuin luhankalaisia. Kirjassa Luhankaan paikallistuu kaikki köyhyys, juoppous ja huoraaminen,

mutta sen jakavat koko kunnan asukkaat.

Joutsassa asuu kirjan sijaisisä, joka kuuluu edelleen kunnan napamiehiin. Todellisuudessa-kin hän juoksee lenkkejä repulinen kiviä selässä, ja sen tietävät kaikki.

Onkelista jo kilpaillaan Joutsan ja Luhangan kesken. Hän on syntynyt Jyväskylässä, asunut kotitilalla Luhangassa ja sijaiskodissa Joutsassa. Paikallislehti nimesi Onkelin oitis joutsalaiskirjailijaksi. Nykyisin 26-vuotias esikoiskirjailija asuu Helsingissä.

Baarien väki tietää kirjasta kaiken

”Minä en sitten koskaan siellä ilosessa talossa käynyt, vaikka kyllä pyyettiin. Käskin aina toppattaa auton mejän portilla kun muut oli menossa sinne”, vakuuttaa isäntämies Etappi-baarissa.

Baarissa aamukaljalla istuva todellinen romaanihenkilö murahtelee: ”Tiijä häntä, ketä lie tarkottanut” ja ”En oo kirjaa ite

lukenut, toiset sellasta kertoo”, tuumii mies ja myhäilee päälle.

”Sen kerran, kun Luhangassa jotain kulturellia tapahtui, piti minun tietysti asua toisella paikakunnalla”, harmittelee yksi baarin vakiasiakkaista.

Luhankoja on kaksi

Luhangan kirkonkylän arki on unelias. Vanhainkodin kulmilta asioilleen köpötellyt rullakelkkamies käy Osuuskaupan viereisessä baarissa kaljalla ennen kauppaan menoa. Kaupan rouva nostaa miehen puna-keltaruutuisen pärekorin kelkan istuimelle, ja kääntää kelkan valmiiksi kotiin päin.

Pieni vakiorokka vaeltaa kirkonkylän kahden baarin ja Lomakeitaan välillä. Kirkonmenojen aikaan Etappi-baarissa on happy hours.

Kirkonkylän baarien takana aukeaa toisenlainen Luhanka. Omakotitalojen pihat on siististi haravoitu, pensaat leikattu ja työvälineet korjattu liiterin nurkalle riviin. Tuoreen pullan tuoksu lehahtaa maantielle asti.